

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 14]

கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. நீண்டகாலமாகவே அது தள்ளிப்போடப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால்தான் தாமதமே தவிர, தாமதத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் மட்டும் காரணமல்ல. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் இது வெகு அவசரமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய காரியமாக இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் சென்கரியமான முறையில் முடியும்படி நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றும் அமைச்சர்களும் திருவனந்தபுரத்தில் கேரள அரசாங்கத்தோடு இதுபற்றி விரைவில் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவார்கள்.

3. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நீதிமன்ற விசாரணையிலுள்ள காரியத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய குழு அமைத்தல்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். நேற்றைய தினம் ஒரு கமிட்டி புரம் பண்ணியதைப் பற்றி, கிரிமினல் ப்ரொஸீடியுங்ஸ் இருக்கும் பொழுது அப்படி ஒரு கமிட்டி அமைத்தால் ஸப் ஜூடிஸ் ஆகாதா என்று பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே கேட்டேன். இன்றைக்குத் தலைவர் அவர்கள் அது சம்பந்தமாகத் தீர்ப்புச் சொல்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலும் ஒன்றும் சொல்லாததினால் தான், உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை, ரூலிங்கைக் கேட்பதற்கு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இதைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் யோசித்துப்பார்த்தோம். அங்கே கிரிமினல் வழக்கு இருக்கிறது என்றால், காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற காரணத்திற்காக கிரிமினல் வழக்கு இல்லை. சில நாட்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கு இருக்கிறது. அவர்களைப் பற்றிய வழக்கின் நியாயத்தைப் பாதிக்கக் கூடியது என்று சொன்னால் தான் அது ஸப் ஜூடிஸ் ஆகும். மாண்புமிகு நாகப்பட்டினம் உறுப்பினர் அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டு, பொதுவாக ஒரு கட்சியைப் பற்றிய குற்றச் சாட்டு. அது பொதுப்படாத தன்மை படைத்ததாக இருப்பதால், ஸப் ஜூடிஸ் ஆகாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்காக ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பக் கூடாது. ஸப் ஜூடிஸ் பற்றித் தலைவர் தீர்ப்புச் சொல்வார் என்று துணைத் தலைவர் சொன்னார்கள் என்றால், தலைவர் சொல்லும்வரை காத்திருக்கவேண்டுமே ஒழிய, அதை ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனையாக ஆக்கிவிட முடியாது. பேரவைத் தலைவர் அதைப் பற்றி முடிவு சொல்வார்கள் என்று துணைத் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், பேரவைத் தலைவர் சொல்கிறாரா, இல்லையா என்று பார்த்துவிட்டு, அதன் பிறகு தான் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பவேண்டும். இதில் எந்தவிதமான ஒழுங்குப் பிரச்சனையுமில்லை. அதைப்பற்றி பேரவைத் தலைவர் ஆராய்ந்து முடிவு கூறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. 1969-70ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 1—‘நிலவரித் துறை’ என்ற தலைப்பின்மீது ரூ. 1,77,36,700-ஐ குறைப்பதற்குத் தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

1969 மார்ச் 14]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முழுமையான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—‘நிலவரித் துறை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,77,36,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலச் சட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—‘நிலவரித் துறை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,77,36,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR. Sir, to discuss about the total abolition of Land Revenue in the State.

“கோரிக்கை எண் 1—‘நிலவரித் துறை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,77,36,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to point out the need to abolish land tax on wet lands also, I move the following cut-motion standing in my name —

“That the allotment of Rs. 1,77,36,700 under Demand No. I. Land Revenue Department be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் நிலவும் தற்போதைய கெடுபிடி வசூல்களை நிறுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—‘நிலவரித் துறை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,77,36,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரிசு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—“நிலவரித் துறை” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,77,36,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ.மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன் :

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 14]

“கோரிக்கை எண் 4—‘முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,01,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY: To discuss policy, I move the following cut motion :

“That the allotment of Rs. 31,01,300 under Demand No. IV—Stamps Administration be reduced by Rs. 100”.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற் சங்கங்களின் மூலம் நடைபெறும் எல்லா வழக்குகளுக்கும் முத்திரைத்தாள் கட்டணங்களிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டியதைப் பற்றி எடுத்துச் சொறு—

“கோரிக்கை எண் 4—‘முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 31,01,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : To discuss the non-availability of stamps and stamp paper and to point out the need to make them available in a number of places so that the public are not put to any hardship, I move the following cut-motion :

“That the allotment of Rs. 31,01,300 under Demand No. 4 --Stamps Administration be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராவ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரு மளவு முத்திரைத் தாள்கள் கிடைக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 4—‘முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 31,01,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 87,44,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : To discuss the drought conditions and the inadequate relief measures to the agriculturists in our State with special reference to Tindivanam and Gingee taluks of South Arcot district, I move the following cut motion :

“That the allotment of Rs. 87,44,100 under Demand No. 31-Famine, Relief be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்சீடம் தாலுக்காவில் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளதினால் அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்வது பற்றியும், ஏழை எளியவர்களுக்கு கஞ்சித் தொட்டி வைக்கவும், கடன்களை நிறுத்தி வைப்பது பற்றியும் விவாதிக்க—

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 87,44,100-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவில் பட்டி தாலுகாவில் பருவமழை தவறிய பிரதேசத்தில் உடனடியாக நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 87,44,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir to discuss policy and to bring home the inadequacy of funds allotted to the district of Ramanathapuram and to point out the need to declare large areas of the districts of Ramanathapuram, Tirunelveli, Chingleput, North Arcot and Coimbatore as famine areas, I move the cut motion standing in my name:

“That the allotment of Rs. 87,44,100 under Demand 31—Famine Relief—be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, கோவை போன்ற பல மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்ச நிலையைத் தணிக்கத் காலதாமதம் செய்தது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 87,44,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பஞ்சம் பீடிக்கப்பட்ட நிலையில், அரசு இப்போது அளித்துள்ள தொகை போதுமானதல்ல என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 87,44,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வுதியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 32—‘ஓய்வுதியங்கள்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,57,84,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஓய்வுதியங்கள் அளிக்கப் படும் முறை குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—‘ஓய்வுதியங்கள்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 4,57,84,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1969 மார்ச் 14]

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and point out the dire need of increasing the amount of pension to all pensioners on the basis of cost of living index and to bring home the fact that the pension that is being given to pensioners now is woefully inadequate, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 4,57,84,300 under Demand No. 32—Pensions—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே,

To discuss about the enhancement of the rates of pension in view of the changed circumstances,

என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,57,84,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, வயோதிகர்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டுள்ள பென்சன் மீண்டும் வழங்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,57,84,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர் ஓய்வூதியம் அனுமதிப்பதில் தாமதத்தை நீக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,57,84,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(உ) கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,66,07,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 7,66,07,200 under Demand No. 36—Other Miscellaneous Compensation and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியின் கீழ் உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக வரி ஒதுக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,66,07,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

(ஊ) கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண். 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,10,50,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 1,10,50,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இன்மேல் ஐயின்தார்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகைகளை நிறுத்திவிடுவது குறித்தது விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, ஐயின்தார்களுக்கு வழங்கும் இழப்பீடுகளைக் குறைக்காததுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும், என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதை நிறுத்தி வைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்,”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(எ) கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண். 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,20,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the need to once again give full pension after the incumbents as outlived his or her commuted pension period, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 10,20,000 under Demand No. 45—Commuted Value of Pensions—be reduced by Rs. 100.”

[1969 மார்ச் 14]

திரு. பி. வேலுசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,20,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஏ) கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும்
கடன்களும், முன் பணங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 36,39,13,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. பி. வேலுசாமி : சார், கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,39,13,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”
என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு முழுமையிலும் உள்ள பஞ்சப் பகுதிகள், வறண்ட பகுதிகள் அனைத்திலும் விவசாயிகள் பெற்றுள்ள கடன்கள் இவ்வாண்டு வசூலிக்கப்படாதென்ற பொது உறுதியை அளிக்கத் தவறியமை பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,39,13,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பருவ மழை தவறிய கோவில்பட்டி தாலுகாவில் கடன் வசூல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 36,39,13,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நடைபெறுகிற வருவாய்த் துறை மானியங்களின் கீழ் கொள்கைக் குறிப்பு (a) என்கிற வகையில் அச்சடித்து ஒரு குறிப்பு தயாரித்திருக்கிறேன். அது சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் என்னுடைய முன்னுரையாகக் கருதப்பட்டு, அதன் மேல் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அந்த உரையிலே சொல்லியிருப்பது போல, ரெவின்யூ இலாகா என்றாலே, சங்கடமானது என்று ரொம்ப நாளாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்க

(a) 759-766-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொல்லுவார்கள். இருந்தாலும், இன்றையதினம், புதிய அரசு பல கோடிக்கணக்கான விவசாய கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை உபயோகப் படுத்தி வருகிறது. இந்தப் புனிதமான காரியங்களைச் செய்ய, கிராம மாறுமலர்ச்சி ஏற்பட, இந்த ரெவின்யூ இயந்திரத்தைப் புதிய அரசு திருத்து வதற்கு, முற்போக்கான, உற்சாகம் மிகுந்த கொள்கையை உருவாக்கி யிருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையை அமலாக்குவதன் மூலம், கலெக்டர் கள், மாவட்ட நிர்வாகிகள், ரெவின்யூ போர்டு, இவற்றிற்காக கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, இது “ஆபீசர்ஸ் ஓரியண்ட்” ஆக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. மக்கள் திட்டங்களில் பங்கு கொள்ள வேண்டும், மக்களிடத்தில் எழுச்சி ஏற்பட வேண்டும், அதிகாரிகளின் புண்ணகையை விட, ஏழைகளின் கண்ணீர் கவனிக்கப்படவேண்டும், என்ற முறையில் பேரறிஞர் அண்ணா அமைத்துக் கொடுத்த புதிய கொள்கை குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளிடையே புதிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அது செம்மைப்படுவதற்கும், முழுமை எய்துவதற்கும், மக்களுக்குப் பணி புரியும் பணிகள் புனிதமாவதற்கும், வெற்றி பெறுவதற்கும், ஏற்ற முறையிலே விவாதம் நடைபெறவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சுருக்கமான விளக்கத்தோடு, மற்றவற்றை என்னுடைய பதி லில் சொல்லலாம் என்று கூறி, நல்ல கருத்துக்களை எல்லாத் தரப்பினரும் கொடுத்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு பிற்பகல் 1 மணிக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 2 மணி 20 நிமிடங்கள், அதாவது 140 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. பேசுவதற்கு 21 உறுப்பினர் கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 7 நிமிடங்கள் தான் கிடைக்கும். எந்தெந்தக் கட்சிக்கு எவ்வளவு நேரம் என்பது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அதைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு, குறிப் பிட்ட காலவரையறைக்குள் தங்களுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மி. வி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இதில் எதிர்க் கட்சியாகிய நாங்கள் தான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். முன்பு ஒரு சமயம் ஆளும் கட்சிக்கு 50 நிமிடங்கள் கொடுத்தார்கள். எங்கள் கட்சிக்கு 20 நிமிடங்கள் தான் கொடுக்கப்பட்டன. நியாயம் என்றால் நியாயமாக இருக்க வேண்டும், கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என் சார்பாகவும், என்னுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்களாலும், என் கட்சியின் சார்பிலே முன் மொழிந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வழி கொழிந்து பேசுகின்ற அளவிலேயும் வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவி வித்துக் கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி அரசினர் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த வரையில், புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்ததோடு, நஞ்சை நிலங்களுக்கும் வஜா செய்வது என்ற கொள்கையைச் சென்ற ஆண்டு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்ட போது எங்களுடைய கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் அது குறித்து அச்சத்தைத் தெரிவித்தோம். நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தீர்வை வஜா செய்கிற நேரத்தில் தண்ணீர்த் தீர்வை எந்த அளவில் விதிக்கப்படுமோ என்ற அச்சமும், அது பற்றி நிபுணர் கூமிட்டி ஆராய்ந்த முடிவை எந்த அளவில் இந்த அரசு ஏற்க இருக்கின்றது என்பது குறித்தும் சென்ற ஆண்டு பேசியது நினைவில் இருக்கிறது. எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிற குறிப்பிலே, “நஞ்சைத் தீர்வைக்குப் பதிலாக பாசனத் தீர்வை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 14]

விதிப்பது பற்றி அரசு முனைப்பாக ஆராய்ந்து வருகிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சைத் தீர்வையை ரத்து செய்து விட்டு அதற்குப் பதிலாக இன்னொரு தீர்வையை விதிப்பதா? அந்த வரிக்குப் பதிலாக வேறு வரியை விவசாயிகளின் மீது விதிப்பது என்ற முறையில் இது அணுகப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சையானாலும் சரி, புஞ்சையானாலும் சரி அதை ரத்து செய்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அணுகப்படவேண்டும். இன்றையதினம் விவசாயிகளின் மீதுள்ள வரியை ரத்து செய்து, அதை விட கூடுதலான வரியை விதிப்பதற்கு இந்த அரசு அஞ்சலில்லையென்பதையே இந்தக் குறிப்பு எடுத்துக் காட்டுகிறது. “ஒரு கையாலே கொடுத்ததை மறு கையாலே எடுத்துக்கொள்வது போல” என்று சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள். அது போன்று இது “ஒரு கையாலே கொடுத்ததை, இன்னொரு கையாலே பிடுங்கிக் கொள்வது” என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அரசின் நிலைமைகளை எந்த அளவில் அணுகுகிறார்கள், எந்த அளவில் ஆராய்கிறார்கள் என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது.

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இது காங்கிரஸ் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசு அதை ஒரு பிரசார சாதனமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறது. நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் என்ன நன்மையை எதிர்பார்த்தோமோ, அது ஈடேறியதா என்றால் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு நிலங்கள் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அதை விட மிகக் குறைந்த அளவில்தான் நிலம் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் மூலம் 8,129 ஏக்கர் நிலம்தான் இந்த அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம் காண்பிக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அரசுக்கு எவ்வளவு நிலம் கிடைத்தது என்பது முக்கியமல்ல. இதனால் பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நிலமானது பெருத்த அளவில் தனியார்களிடத்தில் இருக்கக் கூடாது என்பது தான் இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். எவ்வளவு பெரும் நிலச் சுவான்தார்கள் குறைந்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் தான் அரசு இந்தக் கொள்கையை அணுக வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சி எந்த அளவுக்கு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதை அப்போது தான் உணர முடியும்.

இன்னொன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோதெல்லாம், நிலம் அதிகமாக வைத்திருந்தால் தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் அமையும் என்ற கருத்து பரவலாக வழங்கி வருகிறது. அது மிகவும் தவறான கருத்து. இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். அமைச்சர் அவர்களும் அதை அறிவார்கள். 30 லட்சம் பட்டாதாரர்கள் 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் படைத்தவர்கள் என்பதை முன்பொரு நாள் பதிலளிக் கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் சிறு நிலங்களாகப் பரவியிருக்கிற நிலைமையைக் காண்கிறோம். 5-ல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் தங்களுடைய பிரசார சாதனமாக அமைத்துக் கொள்வதை விட, அதை நல்ல முறையில் அணுகுவது தான் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட இன்னொரு சட்டத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். புரட்சி கரமான “காம்பர்ஹென்ஸிவ் ஆக்ட்” நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொண்டுவர இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பிராக்டிகல் என்று சொல்லும் படியான, பிரத்யட்சமான நிலைமை இருக்க வேண்டும். இதை ஏதோ கொள்கை ரீதியாக அல்லது திட்டங்கள் ரீதியாக அணுகுவது மட்டும்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

போதாது. அந்தக் கொள்கைகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை எந்த அளவில் ஏற்படும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அணுகினால் தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டை மட்டும் உதாரணமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் இந்த அவையில் “குத்தகை உரிமை ஆவண மசோதா” வையும் “குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் திருத்த மசோதா”வையும் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் மசோதா இந்த சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, மேலவை அனுமதி பெற்று, இந்த மன்றத்திற்குத் திரும்ப வந்தபோதிலும் கூட, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு மற்றத் துறையில் இருப்பவர்களைப் போல் விவசாயிகள் நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் திருத்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தவிருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். “நில சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் காரணமாக சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள்” என்ற உறுதியை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டும். விவசாயப் புரட்சியை உண்டாக்குகிறோம், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் சர்க்கார், உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாது காப்பதற்கும், விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு வழி செய்யவும் ஈடுபாட்டிருக்கிறது. நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் தவறான நெய்க்கோடு அணுகுகிற நிலைமையை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்சினையை முதலாவது பிரச்சினையாகக் கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் செயல்பட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நாம் காண்கிறோம். மத்திய அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களைக் குடியமர்த்த இந்திய அரசு உதவியளித்துள்ளது என்று சொல்லியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த அரசின் தரப்பிலே கொடுக்கும் எல்லாக் குறிப்புகளிலும் மத்திய அரசின் உதவிகள் எந்தெந்த வகையில் கொடுக்கப்படுகின்றன, எந்த அளவிலே கொடுக்கப்படுகின்றன, அவற்றை நாங்கள் இந்த இந்த அளவிலே பயன்படுத்துகிறோம் என்ற விவரங்களுடன் இந்த அவையின் முன்னால் வைக்க இந்த அரசு தயங்குகிறது. ஆனால் அவர்கள் தருகின்ற உதவியை பொதுப்படையாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் செய்யும் காரியங்களையெல்லாம், இந்த இந்த காரியங்களுக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு என்று விவரங்கள் காட்டுகிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு தரும் உதவியை, இந்த இந்த அளவில் பயன்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். மத்திய அரசின் உதவி இவ்வளவு கிடைத்தது, இதன் காரணமாக இந்த அளவுக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், தந்த பணத்தில் மீதம் இருக்கிறதா, இல்லை அதிகமாகச் செலவிட்டிருக்கிறார்களா என்கிற விவரங்களை எல்லாம் கொடுக்கவில்லை. இனி வருவன வற்றில் கொடுக்கவேண்டும், பதிலிலாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறண்ட பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலவரியைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலவரியை வஜா செய்ய வேண்டும் என்று கொள்கையைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும் திட்டவட்டமாக உத்தரவிடப்படவில்லை. அது பற்றி அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கின்ற நேரத்தில், முடிந்தவர்கள் கட்டட்டும், மற்றவற்றைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். முடிந்தவர்கள் தரட்டும் என்ற கொள்கை ஏற்கப் பட்டாலும்—அது செயல்படுகின்ற நேரத்தில் என்ன ஆகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டும். மேலிருந்து கீழே படிப்படியாக வந்து கிராமத்தில் உள்ள மணியக்காரர் செயல்படுகிறபோது—அவர் எல்லோரையும் தான் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல் செய்துவிடுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே வறண்ட பகுதிகளில் இவ்வாண்டு நிலவரியை வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதாக அரசு கண்டிப்பான உத்தரவைப் போட்டு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 14]

அதோடு பஞ்சப் பகுதிகள், வறண்ட பகுதிகள், இவற்றைப் பொறுத்த வரையில் அரசு தான் செய்தாக வேண்டிய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறண்ட பகுதிகள் என்ன என்ன, அங்கே எந்த எந்த முறையில் நிவாரண வேலைகளைச் செய்வது என்பதை முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு ஒரு ஃபேஸ் ப்ரோக்கிராமமாக இந்தச் சர்க்கார் நடத்தியிருக்க வேண்டும். இவ்வளவு பணம் என்று ஒதுக்கிவிடுகிறோம். அவரவர்கள் பார்த்துச் செய்வார்கள் என்று விட்டுவிட்டது சரியல்ல. முன்கூட்டியே நிலைமையை உணர்ந்து அதிகாரிகளை வைத்துக் கலந்துகொண்டு உருவான திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் இன்றையதினம் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அவதிப்படவிட்டுவிட்டு, திடீர் திடீர் என்று கூடிக் கூடப் பேசுகின்றார்களே தவிர ஒன்றுமில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போலவே, வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் வசூலைக் கண்டிப்பாக ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை இந்த அரசாங்கம் இன்னமும் அளிக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றையதினம் கடன் திருப்பித் தருபவர்கள் தர்ப்பும் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். கீழே இருக்கிறவர்கள் தம்முடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவும் பலர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, சர்க்கார் நிலங்களை, புறம்போக்கு நிலங்களை அடைமானம் செய்வதில், ஒப்படைப்பு செய்வதில் அரசு நல்ல கொள்கையை வரையறுக்க வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ஏற்றாலும், பல பிணிகளின் பெயரில் அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டும். மேலும் எந்தக் காரணத்திற்காக நிலம் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணத்திற்கு இரண்டாண்டுக்குள் அதைப் பயன்படுத்தாவிட்டால் அதைத் திரும்ப மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். வீடு கட்ட என்றால் வீடு கட்டப்படவேண்டும். விவசாயத்திற்கு என்றால் விவசாயம் தெரிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்து அங்கே விவசாயம் நடைபெறச் செய்யவேண்டும். ஆகவே, இது பற்றிக் கண்காணிப்பு அவசியம்.

கடைசியாக, போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ முறையை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துவிட இருப்பதான் குறிப்பைப் பார்க்கிறேன். இது மாற்றப் படவேண்டிய முறை தான் என்றாலும் நீண்ட நெடுங் காலமாக இருந்து வந்துள்ள அந்த முறையை எடுப்புதனால் எவ்வித இடர்ப்பாடும் வரா திருக்க சர்வ ஜாக்ரதையுடன் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அவ்வளவு முக்கியமான தேவையான ஸ்தாபனமாக அது இயங்கி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. நீங்கள் அதிகம் பேசினால் உங்கள் கட்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் தான் போகிறது. உங்கள் கட்சியில் மற்றவர்கள் பேசக்கூடிய நேரம் குறையும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். ஜமாபந்தி முறையை ஒழிப்பதைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் தோட்டி, தலையாரிகளை எடுத்துவிடுவது பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, என் கட்சி சார்பில் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

திரு. எம். சி. பாலன் : பெரு மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் நாலரைக் கோடி மக்களின் நாயகனாக விளங்கிய அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னு அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் நில வரியை எடுத்து அதற்குப் பதிலாகப் பாசன வரி என்று ஒன்றைக் கொண்டுவர இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் மன்னர்கள் ஆண்டபோது நல்ல வருவாய் வந்தபோது அதில் ஒரு பகுதியைத்தான் வரியாக வாங்கினார்கள். இப்போதுதான் பர்மனென்ட் செட்டில்மென்ட், வில்லேஜ் செட்டில்மென்ட், ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் என்பதாக நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது. 1935-இல் இருந்து மஞ்சள் பெட்டி வைத்து ஒட்டுக் கேட்ட காலத்தில், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் பேசிக் வரியை விதிப்போம் என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் பதவிக்கு வந்த பிற்பாடு அதைப் பற்றியே பேசவில்லை. மாறாக, பேசிக் டாக்ஸ் என்று இருந்த எங்கள் பகுதியில் கூட நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கிற திரு. பொன்னப்ப நாடார், திரு. வில்லியம் போன்ற குமரி மாவட்டத்துப் பெருந்தலைவர்கள் பெரிய போராட்டங்கள் நடத்தி சிறை சென்று துன்பப்பட்டார்கள். தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்வ தற்காக 1-11-1956-இல்தான் நாங்கள் தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர முடிந்தது. அடுத்த பத்தாண்டுகளில் எங்களுக்குக் கிடைத்த பரிசு என்ன? குமரி மாவட்டத்தின் மீதும், செங்கோட்டைத் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த பகுதிக்கும்—ரயத்துவாரிச் சட்டத்தைத் திணித்தார்கள். மன்னர் ஆட்சியில் இருக்கிறபோதே ரயத்துவாரிதான் இருந்தது. திரு. சி. பி. ராம சுவாமி ஐயர் தவிராக இருந்தபோது மக்களுக்கு நன்மை செய்வ தற்காகவே பேசிக் டாக்ஸைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன்படி எங்களுக்கு ரூ. 1.56 கட்டி வந்தோம். ஆனால், அந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்துள்ள எங்களைக் கேட்காமலேயே, சட்டமன்றத்து சாங்ஷன் இல்லாமலேயே எங்க ளுக்கு 2 ரூபாய் விறம் காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்கள் மீது வரியைப் போட் டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், நாங்கள்தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வதற்கு ஆசையோடு வந்தோமே, அதற்காக ஒரு செண்டுக்கு 56 பைசா என்று எங்களுக்குத் தெரியாமல் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த 56 பைசா என்ற வரியை திருப்பித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரயத்து வாரிச் சட்டத்தை எங்களுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அதற்காக ஒரு செலக்ட் கமிட்டி போட்டார்கள். அந்த செலக் கமிட்டி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வந்து மக்களிடம் நிலைமை களை விசாரித்துவிட்டு பிறகு அது சம்பந்தமாக சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அந்த செலக்ட் கமிட்டியில் ஒரு டிஸெண்டிங்நோட் கொண்டுவந்தார் கள். இப்பொழுது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் ஆக இருக்கின்றவர்கள் அப்பொழுது சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது அந்த ரயத்துவாரிச் சட்டத்திலே பேசுகின்றபொழுது தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டு மென்ற ஆசையோடு அவர்கள் வந்தார்கள், அவர்களுக்குக் காமராஜ் பிறந்த நாள் பரிசாக இந்தப் பாளுக்கல்லாத் தூக்கி அவர்கள் தலைமியலே போடுகிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். ரயத்துவாரிச் சட்டம் கொண்டுவந் தார்கள். இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. செட்டில்மென்ட் முடிய வில்லை. டிமாண்ட் நோட்டீஸ் வரவில்லை. செங்கோட்டைத் தாலுக்காவில் 1-7-1967 முதல் வரி விதிப்பதற்காக முயற்சி செய்தார்கள். அதைப் பற்றி நானும் மதிப்பிற்குரிய தென்காசி உறுப்பினர் திரு. கதிரவன் அவர்களும் அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னவுடன் அவர்கள் உடனே அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகம் முன்னேற வேண்டுமானால், பேசிக் டாக்ஸ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வரி விதிப்பு முறை ஒரு நாள் மன்னனுக்குச் சொந்த மாக இருந்தது. அதற்குப் பிறகு செட்டில்மென்ட் வந்தது. அதற்குப்

முற்பகல்
11-00

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1969 மார்ச் 14]

பிறகு வில்லேஜ் செட்டிலமென்ட் வந்தது, அதற்குப் பிறகு ரயத்துவாரி வந்தது. இப்பொழுது புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியில்லை என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகு பேசிக் டாக்ஸ் என்று வைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு வரியே இல்லாமல் எடுத்துவிட வேண்டும். அப்படி எடுத்துவிடுவதுதான் புரட்சியின் கடைசி அதிகாரமாக இருக்க வேண்டும். இந்த வரியின் மூலம் 1½ சத வீதம்தான் வருவாய் வருகிறது. இதைக் குறைப்பதினாலே பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். பூமியின் மீது வரி போடுவது என்பது “We are taxing the instrument” ஆகும். எனவே நிறுவனத்தின் மீது வரி போடுகிறோம். அது இல்லாமல் உற்பத்திப் பொருள்களின் மீது வரி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

வருவாய்த் துறை வாரியத்தை நிறுத்திவிடப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குறிப்பிலே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். திரு. இராம மூர்த்தி அவர்கள் பேசியபொழுது இது பாரம்பரியமாக வந்த வாரியம் ஆயிற்றே என்றார்கள். ஒரு காலத்திலே வரியை வசூல் செய்வதற்கு கலெக்டர்களை நியமித்தார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக வசூல் செய்கிறார்களா, ஜமீன்தார்களோடு சேர்ந்துவிடுகிறார்களா, எந்த முறையில் வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிப்பதற்காக இந்த வாரியம் நிறுவப்பட்டது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே நிறுவப்பட்டது. இதை நீங்கள் இருபது ஆண்டுகளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். என்ன நடந்திருக்கிறது? அதை ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட்டாக வைத்துக்கொண்டு என்ன என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பிர்க்க வேண்டும். ஒரு பெட்டிஷன் நாம் போட்டால் ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு 7, 8 வருஷங்கள் ஆகும். ஒரு காலத்தில் ரைஸ் மில்லுக்காக பெட்டிஷன் போட்டால் அதற்கு 10 வருஷங்கள் ஆகும். இப்பொழுது அதற்காக கலெக்டரிடம் மனு கொடுத்தால் அது அமைச்சருக்கு வந்து இரண்டே வாரத்தில் டிஸ் போஸ் ஆகிவிடுகிறது.

மாவட்ட நிர்வாகம் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு இன்னும் 5 நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 620 சதுர மைல்கள் பரப்புள்ள 12 ஆயிரம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட ஒரு சின்னஞ் சிறிய மாவட்டம் ஆகும். அது கற்றவர்கள் நிறைந்திருக்கிற பகுதி. செழிப்புள்ள பகுதியாக அது இருந்தாலும் கூட மக்கள் தொகை அதிகமாக இருப்பதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே நெல்லை மாவட்டம்—ஒரு பெரிய பரப்பளவைக் கொண்டது—இருக்கிறது, அங்கே இருக்கிற நாங்குனேரி வட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்துடன் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுங் காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கர ரெட்டியார் அதைப் பலமாக எதிர்த்தார். அவர் எதிர்த்ததற்காக காமராஜ் அவர்கள் அதை விட்டுவிட்டார்கள்

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்திலே, முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தவர்களைப் பற்றியும், மறைந்துபோன சங்கர ரெட்டியார் அவர்களைப் பற்றியும் குற்றச் சாட்டுகள் கூறுகிறார்கள். இது முறையா? அந்த மாதிரிக் குற்றச் சாட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறதா என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சி. பாலன் : நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை, செய்தியாகத்தான் சொன்னேன்.

1969 மார்ச் 14]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அந்தச் செய்திக்கு ஆதாரம் வேண்டும். அதை நிரூபிக்கின்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். நான் சொன்னபோது அன்று அமைச்சர் அவர்கள், வெகு வேகமாக, நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையையே இதற்கும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். சி. பாலன் : அந்தச் செய்திக்கு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே சாட்சி.....

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், தலைவர், அவர்கள், உறுப்பினர் அவர்கள் அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்ன கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு கிரோவரின் பற்றி நான் சொன்னபோது உடனே நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உடனடியாக நிரூபிக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகளில் இல்லை.

திரு. எம். சி. பாலன் : நான் அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.....

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

THIRU M. C. BALAN : Sir I am not yielding.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, as it is a point of order, the hon. Member has got to yield.

நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நிரூபித்தாக வேண்டும். நாங்கள் கேட்கவில்லை, அதனால் அவர்கள் சொல்ல வில்லை என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் நிரூபிக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் கட்டளையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னாலே அதை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள் என்று தான் அர்த்தம், வேறு என்ன பொருள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னதால் அவர் நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பைத் தலைவராக இருக்கின்ற தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.....

***மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது யாருடைய கௌரவத்தையும் பாதிக்கக்கூடியது அல்ல. அவர்கள் இப்படி ஒரு கருத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் அபாண்டமாகவோ உரிமையைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவிலே அவர்கள் சொன்னால் தான் வரும். காமராஜ் நாடார் அவர்களும் சங்கர ரெட்டியார் அவர்களும் அப்படிக் கருத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்வது அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிய விஷயம் தான், குற்றச் சாட்டு அல்ல. புதிய கருத்தை அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்தைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எனவே இது குற்றச்சாட்டின் கீழ் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவர் பற்றி அவர் இன்ன கருத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அதை, இல்லை என்று மறுக்கிறார்களா என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

[1969 மார்ச் 14]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மறுக்கிறார்களா என்று கேட்பது சரியல்ல. அவர்கள் அதைச் சொல்கிறபோது ஆதாரத் தோடு சொல்கிறார்களா என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்ற அடிப்படையிலே ஒருவர் பேசினால் ஒன்றும் சொல்வதில்லை என்று சொன்னால் அது முடியாதவர்களையும், நிரூபிக்க முடியாதவர்களைப்பற்றி யெல்லாம் நான் பேச நேரிடும். தமிழகத்திலே இல்லாதவர்களைப்பற்றி கூடச் சொல்ல முடியும். நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டால் போதாது, நிரூபிக்கின்ற நிலைமையை தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்துவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத் திலே தனிப்பட்ட முறையிலே பேசவில்லை கொள்கையைப் பற்றி பேசக் இருக்கிறது. என்றாலும் நிரூபிக்கிற பொறுப்பையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மேலும் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பி இந்த மன்றத் தின் நேரத்தை மனத்தில் கொண்டு நடவடிக்கைகளையும் நடத்திச் செல்லக் கூடிய வகையிலே இந்த விஷயத்தின் மேல் எந்த விதமான ஒழுங்குப் பிரச்சினையும் இனி எழுப்பாமல் இருக்க வேண்டும். திரு. எம். சி. பாலன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

திரு. எம். சி. பாலன் : நாங்குநேரி தாலுகாவை குமரி மாவட்டத் துடன் இணைக்க வேண்டுமென்பதை குமரி மாவட்டத்திலுள்ள பலரும், நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில், அவ்வாறு இணைக்கக் கூடாது என்று தொடர்ந்து சங்கர ரெட்டியார் அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி தந்தார்கள். எல்லோரும் மதிப்பு வைத் திருக்கும் “தின மலர்” பத்திரிகைக்கு அவர்கள் செய்தி தந்தார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் அது நிறைவேற முடியாது போயிற்று. திரு. சங்கர ரெட்டியார் அவர்கள்தான்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையை வைத்துக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் பத்திரிகையை வைத்துக் குற்றம் சாட்டுகிறார். எங்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பு, அவர்களுக்கு ஒரு தீர்ப்பா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. பாலன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த ஒருவரைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு ஆதாரமாக பத்திரிகையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி என்று அவர் கூறவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : “தின மலர்” பத்திரிகை என்று சொல்லி யிருக்கிறார். பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. ஏன் அவர் பத்திரிகையை நாடுகிறார்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையின் மீது அவர் கேட்டுக் கொண்டபடி, பேசியதற்கு ஆதாரமாக “தின மலர்” பத்திரிகையில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். அந்தப் பத்திரிகையைக் கொண்டு வந்து படிக்க வில்லை, அதற்குத் தலைவருடைய அனுமதியையும் பெறவில்லை. பத்திரிகையிலே ஆதாரம் இருக்கிறது என்று அவர் பேசுகிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையை ஆதாரமாகக் காட்டினால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார்களா? பத்திரிகையை இங்கே கொண்டு வந்து படித்தால் அதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பது பற்றி உங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன?

1969 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் இங்கே பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார். பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது என்று கூறுவதற்கு முழு உரிமையுண்டு.

7. திரு. பாலன் அவர்களுடைய பேச்சில் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டை விசாரிக்க குழு அமைத்தல்.

***திரு. டி. மார்டின் :** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது வெளியிலே உள்ள பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும் சரி, வேறு வகையில் இருந்தாலும் சரி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பது முதல் கேள்வி.

இரண்டாவது, இதே மாமன்றத்தில் சில நாட்களுக்கு முன்பு மண்ணெண்ணெய் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் விஷயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது “ஆதாரம் நாளைக்குக் கொண்டு வந்து தருகிறேன்” என்று சொன்னதற்கு “அப்ஜக்ஷன்” எழுப்பப்பட்டது. உடனே கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் திடீரென்று எதையும் கொண்டு வர முடியாது. இந்த விதமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறபோது, பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாக வைத்தப் பேசுகிற போது, ஆதாரம் இருக்கிற காரணத்தால், அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பளிக்கும்போது இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டை நிரூபிப்பதற்கு எந்த விதமான ஒழுங்கு முறை சட்ட மன்ற விதிகளில் இருக்கின்றது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்போது பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் “பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன்” என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பு இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் காலம் சென்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. சங்கர ரெட்டியார். அவர்களுக்காகவே இதை விட்டு விட்டார்கள் என்ற குறையைச் சொன்னார்கள். இதை ஒரு கமிட்டி வைத்து விசாரித்தால் நல்லது. அதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்காக ஒரு குழுவை அமைப்பது பற்றிய தீர்ப்பைத் தலைவர் அவர்கள் நாளைக்குக் கூறுவார்கள். தற்போது நேரம் குறைவாக இருப்பதோடு பல உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால் விவாதத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த உறுப்பினர்கள் உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குழு அமைக்க வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குழு அமைப்பதைப் பற்றித் தலைவர் அவர்கள் நாளைக்கு அறிவிப்பார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்போது நீங்கள் தான் சபாநாயகர். உங்களுடைய ரூலிங் என்ன? தாங்கள் குழுவை அமைக்கப் போகிறீர்களா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குழுவை அமைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் மண்ணெண்ணெய் விஷயமாகச் சாட்டிய குற்றச்சாட்டில் அன்றே நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு நாள் தவணை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அடுத்த நாளாவது நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்டதற்கு முடியாத நிலைமையிலே சுமமா உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : முடியாத நிலை என்பது தவறான ஒன்றாகும். விளக்கத்தைக் கேட்காமலே முடிவு எடுத்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தவறான விளக்கத்தைத் தற்போது தருகிறார்கள்.

[1969 மார்ச் 14]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மண்ணெண்ணெய் விஷயமாக அடுத்த நாளே ஐந்து பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் சொன்னது, வெளியில் அதிக விலை விற்கப்படுகிறது என்பதாகும். அடுத்த நாளே நடவடிக்கை எடுத்து சிலரைக் கைது செய்திருப்பதால் அங்கத்தினர் சொன்னது முழுக்க முழுக்க உண்மை என்பதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. அப்போதே நான் குறுக்கிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன். “மண்ணெண்ணையைப் பதுக்குகிறவர்கள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. யார் கூடுதலான விலைக்கு விற்பனையும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தக் கொள்ளப் படுகிறது” என்று நான் சொன்னேன். அவர் சொன்னதற்கு முன்னாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சொன்ன பிறகும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தொடர்ந்தும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்பது தான் அவருடைய குற்றச்சாட்டு. அந்த நிலை இல்லை என்று விளக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்று இல்லை. இல்லாத நேரத்தில் பேசியதாகக் கருதிக் கொண்டு விளக்க முன் வந்தது விந்தையாக இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். நாங்கள் சொன்ன அடுத்த நாளே கைது செய்தார்கள்.

6. 1969-70-ம் ஆண்டுக் கான நிதிக்கேள்ரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். சி. பாலன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பலரும் குறுக்கிட்ட காரணத்தால் 10 நிமிடத்தில் 2 நிமிடத்தான் பேசியிருக்கிறேன். மீதி 8 நிமிடத்தையும் எனக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்கள் சிறிய அளவில் அமைக்கப்பட்டால்தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சிகரமான திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். குமரி மாவட்டம் மிகச் சிறிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. நாங்குநேரி வறண்ட பகுதி, குமரி மாவட்டப் பகுதிகள் செழிப்பான பகுதி. குமரி மாவட்டத்தில் மக்கள் தொகை அதிகம், நாங்குநேரியில் மக்கள் தொகை குறைவு. ஆகவே, அதை எங்கள் மாவட்டத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது என்னுடைய கருத்து என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் இது அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துமாகும் என்பதை யும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில், பி. எ., பி. எல்., எம். ஏ. படித்தவர்கள் எல்லாம் கூட கடந்த 12 ஆண்டு காலமாக தாசில்தார்களாகவே இருக்கிறார்களே தவிர, சப்-கலெக்டர் புரொமோஷன் யாருக்கும் தரப்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களில் பலர் புரொமோஷன் பெறும் நிலையில் இங்கு அந்த நிலை இல்லை. தாய்த் தமிழகத்துடன் சேர வந்தவர்கள் என்ற நிலையிலே எங்களைக் காங்கிரஸ் கட்சி காலத்திலே கவனிக்கவில்லை. நமது சர்க்கார் அதற்கான வழியை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கலெக்டர் என்ற பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலெக்டர் என்பது ஒரு காலத்தில் ரெவின்யூவை கலெக்ட் பண்ணிய காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் “மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்” என்று தமிழிலே அழகாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, “டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கமிஷனர்” என்ற முறையிலே ஏதாவது ஒரு நல்ல பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

[திரு. எம். சி. பாலன்]

குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு சென்ட் புறம்போக்குகூட இல்லாத அளவுக்கு எல்லாவற்றையும் ஆக்கிரமித்து விட்டார்கள்.

பல்வேறு குளங்கள் இன்று ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. புத்தூர் குளம் கிட்டத்தட்ட ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு இன்று தூர்ந்து போகிற நிலையில் இருக்கிறது. மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனம் பெறுகிற குளமாகிய தேநூர் குளத்தையும் இன்று ஆக்கிரமித்து விட்டார்கள். ஆகவே அவற்றில் ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளவர்களை வெளியேற்றக் கூடிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனக்குடி குளம் இரு புறத்திலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்களில் நிலம் இல்லாதவர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு சென்ட் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், அதைப்பற்றி நாம் கவலைப் படுவதற்கில்லை. ஆனால் பெரிய பணக்காரர்கள் இன்றைய தினம் அவற்றை ஆக்கிரமித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதிகளைக்கூட அவர்கள் இன்று ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் என் மீது சிறி விழுமார். அவரது கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் திரு. பி. வி. நாடார் அவர்கள் 60 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அங்கு ரப்பர் தோட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி குளங்கள், மலைப் பகுதிகள் இவைகள் ஏராளமாக ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் திரு. பி. வி. நாடார் அவர்கள் ஏதோ நிலத்தை ஆக்கிரமித்து வைத்திருப்பதாகவும் அதைச் சொன்னால், நான் சிறி விழுவேன் என்றும் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கமின்த் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டி போட்ட அபேட்சகர் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பல டங்க்களில் ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பது அன்னாருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

திரு. எம். சி. பாலன் : பி. வி. நாடார் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் முக்கியமானவர். அவர் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதற்காக என் நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்து கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.) சம்பக்குளத்தில் இம்மன்ற உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் பல ஏக்கர் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கிறார். இப்படியெல்லாம் பெரிய மனிதர்கள் இந்த இருபது ஆண்டுகளில் அங்கு ஒரு சின்ன புறம்போக்கு கூட இல்லாமல் ஆக்கிரமித்து விட்டார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள், வாழ வசதியற்றவர்கள் இவர்களுக்கு ஐந்து அல்லது பத்து சென்ட் நிலத்தைப்பதித்துக் கொடுப்பதை விட்டு விட்டு இன்று பெரிய பணக்காரர்கள், பெரிய மனிதர்கள் என்ற போர்வையில் பல ஏக்கர் நிலங்களை அவர்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி விட்டு அந்தப் பூமிகளை எல்லாம் ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நிலவரியையும், பாசன வரியையும், ரெவின்யூ போர்டையும் இன்றைய தினம் அபாலிஷ் செய்ய வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற அரசுகரமான திட்டத்தை நான் உளமார வரவேற்றுப் பாராட்டி இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to say a few words about the Demand relating to Land Revenue. The Hon. Minister has given us a copy of a Note in which the policy of the Government about the Revenue Department has been given. A perusal of it shows that the Government have got progressive ideas and the Hon. Minister in charge of it is seized

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1969 மார்ச் 14]

of the matter. Two important things are found there. One is the abolition of the Jamabandhi and the other is the abolition of the Board of Revenue. These are the legacies of the Britishers and they had been almost aristocratic.

With regard to the Jamabandhi, the Hon. Minister has very clearly stated that it has become almost a festival. We know very well how much the village karnam has to suffer during jamabandhi and he has to spend Rs. 300 to Rs. 400 at that time. I am very glad that the Hon. Minister has been able to take a final decision in regard to this matter which has been pending for a long time.

Coming to the land revenue on wet lands, the basic assessment on dry lands has been abolished one year ago and even the assessment on wet lands ought to have been abolished at that time but at least now the Hon. Minister has stated in the Note that the question of replacing wet assessment by a system of charging irrigation rates only is also under the active consideration of the Government. In this connection, I wish to state that with regard to areas which are under chronic drought conditions for the last two or three years, the Hon. Minister should abolish the entire assessment including all cesses. I also point out that the Government have been very kind enough to abolish the land revenue on dry lands but they have given powers to the Panchayat Unions to levy a surcharge on cesses. The Panchayat Unions, instead of levying 50 paise, have increased it to 100 paise. The benefit got by the abolition of the land revenue on dry lands has been taken away by the Panchayat Unions through this surcharge and the people are suffering and they have made complaints in that regard. Therefore, I request the Hon. Minister to take away that power of levying surcharges from the Panchayat Union Councils and the Government themselves can exercise that power.

Next with regard to drought conditions, I want to say a few words. A major part of our State is under drought condition. In the Governor's speech only two areas have been mentioned—North Arcot and Chingleput districts—but other areas have been omitted. As a result of it, the people of Hosur in the Dharmapuri district and other areas are thinking that the Government have forgotten them and they have also asked us, why we have not brought this matter to the notice of the Government. But in the Note now supplied to us, I am glad to find that the names of those areas also, viz., Dharmapuri district, have been included. In this connection, I wish to state that the entire State except the Dharmapuri district is under the spell of the North-East Monsoon but the Dharmapuri district which is situated on the Mysore Tableland gets rain from the North-West and South-West Monsoons. These monsoons commence in the month of May or June and if we get rain during those two months, we can have two crops but if the monsoons fail, the entire crops would be spoiled. Generally we do not get sufficient rain from the South-West Monsoon and

1969 மார்ச் 14]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

that is why the people there are suffering acutely. In this connection, I wish to point out the nature of the monsoon and the crops there. The Commissioner of Famine in his report on the famine which occurred in 1891 has stated—

“ The monsoon of 1891 was very capricious and insufficient, so much so, that in some localities there was no rain at all. In consequence much land remained unsowed ; even where the land was sown there was at many places, absolutely no germination of seeds and even where the seeds germinated, the growing crops withered and died soon after they were above the ground.”

The same famine conditions which were prevalent in 1891 have been prevalent in the Hosur taluk from 1965. The District Collector has made an excellent statement that these areas are in a drought condition. Fortunately he has toured the entire area and he has found that the rains have failed as also the crops. The Hon. Minister for Revenue and also the Hon. Minister for Agriculture have also promised to tour these areas but perhaps due to the grave illness of the ex-Chief Minister they were not able to go over there. Now I request the Hon. Minister to go over there before the Central Committee goes there to study the drought conditions there. In this connection, I also wish to inform the House that it is reported that the Members of the Central Committee would arrive in Bangalore to review the scarcity relief works in the Mysore State and also tour Tunkur and Chitradurga Districts. It is also mentioned in the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan that the Hosur taluk and certain western parts of the Krishnagiri taluk which are situated on the Mysore tableland are in a similar condition with regard to climatic conditions also. If there are crops in Kolar, there will be crops here. If there are rains there, there will be rains here. If the crops fail there, they will fail here also. Since the Central team has already visited that place and they have granted more than Rs. One crore to Kolar. I request the Hon. Minister to impress on the Central Government the need for allotting sufficient money to adjacent Hosur taluk. Then only the drought condition in Hosur taluk, prevalent for the past four years, can be redressed.....

(The Hon. Deputy Speaker then called upon Thirumathi Janaki Ammal to speak.)

* திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள் : தலைவரவர்களே, இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நில வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு மகிழ்ச்சி. நில வருவாய்த்துறைதான் இன்று நமது முக்கியமான அயிட்டி களிலே ஒன்றாக இருக்கிறது. அந்தத் துறையில் இன்று நமது அரசாங்கத் திற்குக் கிடைக்கும் வருவாய் மிகமிகக் குறைந்திருக்கிறது என்பது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளமுடியும். 672-94 லட்சம் ரூபாய் இன்றைக்கு வருவாய் வருகிறது. இதில் நாம், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும், பி.டபிள்யூ. இலாக்காக்களுக்கும், இன்னும் இதப்போன்ற இதர வகை களுக்கும் கொடுத்ததுபோக, நமக்கு மீதம் நிறக்கப்பட்டிருக்க 388-26 லட்சம் ரூபாய்தான். எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இதிலே புஞ்சை வரியை வேறு நாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

முற்பகல்
11-30

[திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள்]

[1969 மார்ச் 14]

அதன் மூலமாக 1.60 லட்சம் ரூபாய் நமக்குக் குறைந்து விடுகிறது. இப்படி வருவாய் குறைந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் துறையில், நாம் செலவு செய்ய வேண்டிய இனங்களை மிகப்பெரிய அளவுக்குச் செய்து வருகிறோம். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலே விவசாய அபிவிருத்திக்காக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக சென்ற ஆண்டிலேயிருந்து நாம் நல்ல விதைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஐ.ஆர். 8, ஏ.டி.டி. 27 இன்னும் சில ரகங்கள் மூலம் உற்பத்தி அமோகமாக வருவதற்கென கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அமோகமாக விளைந்திருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியதிலிருந்து தெரிகிறது. உற்பத்தி அமோகமாக வந்திருக்கிறது, அதனால் அந்த நிலக் கிழார்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் அதிகரிக்கவில்லை, விவசாயிகளுக்குக் கூலி பெருகவில்லை. இந்த நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேபோல், நஞ்சைப் பகுதிகளுக்கு ட்ட்மெல்லாமல், புஞ்சைப் பகுதிகளிலும் பம்பு செட்டு வைத்துக்கொள்ளவும், கிணறு வெட்டிக்கொள்ளவும், இன்னும் இதுபோன்று விவசாயத்திற்காகக் கொடுக்கிறோம், கடன் வழங்குகிறோம், மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கிறோம். அதன் மூலம் திராட்சை, கரும்பு, மினகாய் இது போன்றவைகளில் அமோகமாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அதன்மூலம், பணப் பயிர்கள் மூலம் அதிகமான வருமானம் நிலக்கிழார்கள் அடைகிறார்கள். ஆனால் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் வரியைப் பார்த்தால், அதிகமான வருமானம், விவசாய வருமான வரி, சென்ற ஆண்டிலே திருத்தப்பட்ட மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு அதிகரித்த போதிலும், நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வருமானம் இல்லை என்பதைப் பார்க்கமுடியும். இதற்கென்ன காரணமென்றால், நிலக்கிழார்களின் செல்வாக்கு, அதிகாரிகள் அந்த செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு என்னும்போல் பழைய வரிக்களையே கொடுக்கும் அளவுக்குச் செய்துவிடுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது என்று இந்தச் சபையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்த வருமானத்தில் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான வருமானம் வருவதைப் பார்க்க முடியவில்லை என்ற காரணம்தான். ஆகவே, இன்றிருக்கக்கூடிய நில உறவு குறைக்க மாற்றி, குவிந்திருக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பரவலாக மாற்ற அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கான நடவடிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்து முழு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன்மூலம்தான், இன்று அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயைப் பெருக்க முடியும், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலப்பரிசீலனையைத் தீர்க்க முடியும், நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும், நாட்டினுடைய செல்வாதாரங்களை வளமாக ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும். இதைச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இதற்கு ஆரம்பமாக இருக்கக்கூடிய நிலச் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களை பதிவேட்டில் பதிவுத உடனடி பற்றி மசோதா வரக்கூடிய நேரத்தில், அதற்கு எதிர்ப்பு எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்பதைச் சென்ற முறை பார்த்தோம். ஒரு பக்கத்தில், “72-இலே இருக்க மாட்டார்கள்” என்றும், இன்னொரு பக்கத்தில், “இந்த மசோதா தேவையில்லை” என்றெல்லாம் இங்கே வற்புறுத்தக் கூடிய நிலையிருந்ததைப் பார்த்தோம். மேலும், இந்தப் பேரவையில் பேசுவது சீர்திருத்த மசோதாவைப்பற்றி அல்ல, அதற்குப் பதில் நெல் மூட்டையின் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று அந்த முறையில் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் எப்படியும், சீக்கிரமாக மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் உடனடியாக அதைக் கொண்டு வரவேண்டும், எதிர்ப்புகளைப் பார்த்து அரசு கைவிடக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஐமீன் இனம் நிலங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குளம், கோர்வை நிலங்கள் ஐமீன் காலத்திலே பட்டா கொடுக்கப்பட்டு விவசாய மக்கள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலங்கள் ஐமீன் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு, அந்தக் குளம், கோர்வையில் நிலங்க

1969 மார்ச் 14] [திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள்]

களில் சாகுபடி செய்பவர்களை வெளியேற்றுவது, பட்டாவை ரத்து செய்வது தண்டத் தீர்வை போடுவது போன்றவைகள் நடந்து வருகின்றன. அதை மாற்றி நிலத்தை அவர்களுக்கே ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேமாதிரி, கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி இன்று சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளில் உண்மையிலேயே, அவர்கள் பல நிலங்களைத் தங்கள் வசத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருப்பதோடு, ஸ்டை எளிய மக்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுப்பது கிடையாது. பணம் பெற்றுக்கொண்டு, வசதியுள்ளவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுப்பது என்பதும் நடந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், தென்காசி தாலுக்காவில் கம்பனேரி-புதுக்குடி என்ற கிராமத்திலே ஒரு கிராமக் கர்ணம் பல ஊழல்களைச் செய்து, நில வரி, கடன் இவைகளை வசூல் செய்து, சர்க்காருக்குக் கட்டாததால், இரண்டு வருஷங்கள் தண்டிக்கப்பட்டு, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஒருவரை, துணை தாசிஸ்தார் மீண்டும் அவருக்கு கிராம அதிகாரி வேலை கிடைப்பதற்கு முயற்சி செய்வதாகத் தெரிகிறது. அதையும் சுவனித்து, அதை நீக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்ச நிலைமைபற்றிய இந்த அறிக்கையில் மதுரை மாவட்டம் விடப் பட்டிருப்பதை அறிகிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் பல தாலுக்காக்களில் இன்றைக்கு குடிதண்ணீர் இல்லாமல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு வருகிறது. திருமங்கலம் தாலுக்கா, உசிலம்பட்டி தாலுக்கா, இனாமும் பெரியகுளம், ஆண்டிப்பட்டி போன்ற இப்படிப்பட்ட இடங்களிலும், மதுரை வட்டத்தில் வலையப்பட்டி முதல் பாரப்பட்டி வரையில் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் தண்ணீர் கஷ்டம். மதுரை நகரத்தில் ஒரு நாளைக்கு 65 லட்சம் காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டு வந்தது. இன்று தண்ணீர் பற்றாக்குறையின் காரணமாக 30 லட்சம் காலன் தண்ணீர் தான் விடக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. பாதித் தண்ணீர் அளவு குறைந்து விட்டது. நகரசபையிலிருந்து நமது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு, 50 இலட்சம் ரூபாய் இன்று கடனாக நகரசபைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தந்தி வந்துள்ளது. லாரிகள் வாங்கி சப்ளை செய்ய வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஆங்குமுமாய்க் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே 5 லட்சம் மக்கள் இன்று பாதிக்கப்படுகிறார்கள். (மனையடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. டி. பி. இன்சாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வருவாய்த்துறை மானியத்தை ஆதரித்து, அதனையொட்டி சில கருத்துகளைக் கூற விழைகிறேன்.

உண்மையிலேயே, ஒரு அரசு செம்மையாக நடைபெற வேண்டுமானால் பல்வேறு துறைகளிலும் எவ்வளவு பேர்கள் பணிபுரிந்தாலும், வருவாய்த்துறையானது எவ்வளவு திறம்பட வேலை செய்கிறதோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் ஒரு அரசு எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை நிர்ணயிக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், வருவாய்த்துறை மிகச்சிறப்பாக, மிக நேர்மையாக மாத்திரமல்ல, இன்றிருக்கும் மாறுபட்ட காலத்திற்கேற்ப, கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக மாவட்ட அளவில், ஆட்சித் தலைவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று மக்களுடைய அன்றாடக் கேடுகளைத் துரிதமாக கவனிக்கின்ற மகிழ்ச்சிகரமான காரியத்தைப் பார்க்கிறோம். இன்று அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பிலே, நாங்கெல்லாம் கடந்த 25 ஆண்டுகாலமாக, இந்த ரெவின்யூத் துறையில் என்னென்ன புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டோமோ அது இன்று செயலிலே வருவதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ரெவின்யூ இலாக்காவானது ஒரு நாட்டின் அடிப்படையான முதுகெலும்பாகும். மத்திய அசாஸ்தும் சரி, மாநில அரசாஸ்தும் சரி, தங்களுக்கு என்னென்ன கணக்குகள் தேவையோ, ஒரு நாட்டின் அடிப்படையான

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1969 மார்ச் 14]

விவரங்கள் தேவையோ அது விராமத்திலேயிருக்கின்ற கர்ணம் கொடுப்பதை வைத்துத்தான், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்புவதை வைத்துத்தான், மாநில அரசும் சரி, மத்திய அரசும் சரி, செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. எனவே, இந்த நாட்டில் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய இந்த இலாக்காவில் புதியதோர் சமுதாயத்திற்கேற்ப மாறுதல்களைக் கொண்டுவருவது ஒரு பிரச்சினையாகும்.

என்னுடைய கருத்திலே இங்கே தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்களுடைய பிரச்சனை குறைவாக இருந்தது. ஆனால் அதிகாரிகளை அணுகுவது கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று இந்த ரெவின்யூ இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டிலும் தாலுகா மட்டத்தில் அந்த வட்டத்திலிருக்கிற ஜனங்களுடைய எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் தாசில் தார் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டிய மிக இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே போய், தாலுகாவுக்குப் போய், மக்கள் குறைகளைத் தீர்த்தால்தான் நிம்மதியாக அவர்கள் வேலையைச் செய்யக் கூடிய ஒரு கட்டத்தை இன்று நாம் பார்க்கின்றோம். இன்றிருக்கிற யதார்த்தமான நிலைமையில் அவர்களுடைய வேலைப்பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. மக்களுடைய குறைகளையும் தீர்க்கும் முறையில் செயல்பட வேண்டிய கஷ்டமான நிலையைப் பார்க்கின்றோம். என்னுடைய யோசனையெல்லாம், உடனடியாக இந்த இலாகாவானது, கீழே, கிராமத்திலே இருக்கிற “வில்லேஜ் சர்வன்ஸ்” என்று சொல்கிறார்களே, மணியக்காரர், கர்ணம், வெட்டியான் என்று சொல்கிறார்களே அவர்களுடைய நிலையிலே, ஆரம்பத்திலே கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். ஏதோ ஒரு காலத்தில் ஒரு முறைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த பாரம்பரிய முறையை மாற்றியமைத்து, படித்தவர்களை அங்கு புகுத்தி, மாறுதல் செய்கின்ற சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போல், ஒரு நிலை உருவாக்க வேண்டும்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு செய்தியை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். சற்றேறக்குறைய 25,000-க்கு அதிகமாக, கீழ்நிலை ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், வெட்டியான் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களாக கிராமத்தின் அடியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ரெவின்யூ பிரக்காவானது மிக விரிவாகவும் பெரிதாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தன்னுடைய வேலையை அதிகமாகச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதை நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரின் வேலையைக் குறைக்க வேண்டும், ரெவின்யூ பிரக்காவை குறைக்க வேண்டும், அல்லது இரண்டு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால்தான் அடிப்படையிலே உருப்படியாக வேலை செய்ய முடியும். அது மாத்திரமல்ல. இப்பொழுது ஓர் அரசு இருக்கிறது, அமைச்சரவை இருக்கிறது, கொள்கை வகுத்து செயல்படுகிறது. இடையிலே இருக்கிற வருவாய்த்துறை வாரியம் தேவையிலில்லை என்று சொல்ல என்ன காரணம் இருக்கிறதோ அதே காரணம் மாவட்டத்திற்கும் வட்டத்திற்கும் இடையிலே இருக்கிற கோட்டாட்சி தேவையிலில்லை என்று சொல்லவும் இருக்கிறது. கோட்டாட்சி அமைப்பு முறை இருக்க வேண்டுமா என்பதை அருள்சூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தாசில்தார் செய்கின்ற காரியத்தை கலெக்டருக்கு அனுப்புகின்ற ஒரு அமைப்பாகத்தான் கோட்டாட்சி இருக்கிறது (மணி அடிக்கப்பட்டது). எனவே இதில் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை அருள்சூர்ந்து செய்ய வேண்டும். அந்தக் கோட்டாட்சி அமைப்பை எடுத்துவிட்டு, பதிலுபெற்ற கலெக்டர் ஆபீஸை தாலுக்காவிற்கு ஒருவராகப் போட்டு, இப்பொழுதிருக்கிற தாசில்தாரை பி.எ. டி பெப்புட்டி கலெக்டராகப் போட்டு விட்டால் காரியங்கள் செவ்வையாகவும், வேகமாகவும் நடைபெறும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

அடுத்தபடியாக, இந்த பஞ்சத் துயர் தணிப்பு விவகாரத்திலே கோவை மாவட்டம் ஏதோ புறக்கணிக்கப்படுவதைப்போல்தான் தோன்றுகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு சமயம் கோவை மாவட்டத்திற்குச் செய்துவிட்டால் தன்னுடைய மாவட்டத்திற்கு அமைச்சர் செய்கிறார்களே என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கேட்டு விடுவார் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ கோவை மாவட்டம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் நாட்டிற்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற எந்த மாவட்டத்தையும் விட கோவை மாவட்டத்திலே இரண்டு மூன்று வட்டங்கள் தவிர, அதிலும் குறிப்பாக, தாராபுரம், பல்லடம், அவினாசி, பெருந்துறை போன்ற வட்டங்களில் 150 அடி, 120 அடிக்குக் கீழே கூட ஒரு குடம் தண்ணீர் இல்லாமல் 15 ஆண்டு காலமாக மக்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள். எனவே, பஞ்சத் துயர் தணிப்பிற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது, மத்திய அரசு அனுப்புகின்ற, நிபுணர் குழு என்ற பெயரில் இங்கு வருகின்ற அந்தக் குழுவிடம் அந்தப் பகுதிகளைச் சுற்றிக் காட்டினால் நிலைமையை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். டெல்லியிலே இருந்து வருகின்ற அந்தக் குழுவின், கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஆழமான கிணறுகளை எட்டிப் பார்த்தாலே போதும், பயந்து விடுவார்கள். எனவே அதிகமாகப் பணம் வேண்டுமானால், அந்த அதிகாரிகளைக் கோவைக்கு அழைத்துச் சென்று காட்ட வேண்டும். அந்த அதிகாரிகள் கோவைக்கு வந்தால்தான் இந்த நாட்டிற்கு டெல்லியிலிருந்து அதிகப் பணம் வரும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, எனக்குக் கிடைத்த தகவலை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். கிராமங்களிலே இருக்கின்ற வெட்டியான், தோட்டி தலை யாரி என்கின்ற அந்த ஊழியர்களை, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, வீட்டிற்கு அனுப்பப் போவதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் 25,000 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதற்கு நாம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாக வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய வாழ்விலே, அரசியல் வாழ்விலே ஒரு முற்போக்கான எண்ணத்தை, விஞ்ஞான சோஷலிஸ்ட் ரீதியில் ஒரு புது சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென் பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் புது சமுதாயத்தை உரு வாக்க வேண்டுமென்பதிலே அக்கறை கொண்டவர், நம்பிக்கை கொண்டவர் அவர் என்பதைத்தான் அவருடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் கருத்துக்களிலே நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி அவர் செயல்படுவாரானால், இந்த வருவாய்த்துறை வாரியத்தை எடுத்துவிட்டு, கோட்டாட்சி அமைப்பை எடுத்துவிட்டு, அமைச்சரவை கொடுக்கின்ற உத்தரவுகள் நேரடியாகப் போகின்ற அளவுக்கு ஒரு முறை வந்துவிட்டால், இந்த வரலாற்றிலே ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கூடாரத்தை, 20 ஆண்டுக் காலமும் தொடர்ந்து இருந்து வந்ததை, உடைத்த பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு வரும். அதற்கு சரியான கொள்கை வகுத்த, திட்டம் கொடுத்த பெருமை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களையே சாரும். அவருடைய பெயர் அதன்பொருட்டு வரலாற்றிலே முக்கியமாக இடம் பெறும். அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்ய முன்வருகிற அவரைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த மானியத்தில் சில முற்போக்கான விஷயங்களை எல்லாம், போன சட்டமன்றத் தொடரிலே

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

[1969 மார்ச் 14]

நாங்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது ஜமாபந்திமுறை ஒழிப்பு. அந்த ஜமாபந்தி முறை வேண்டாதது, அதை நீக்கியது மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிட ஒரு ஆலோசனையை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். அதற்கடுத்தபடியாக, இன்று இந்த மானியத்திலே, நம்முடைய கிராமப் பகுதியிலே அடிப்படையான சில மாறுதல்களைக் கொண்டு வருவதற்காக சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனைகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்பது. அதிலே அமைச்சரே கூறி இருக்கிறார்கள், சென்ற காலத்திலே உச்சவரம்பு சட்டத்தின்மூலம் நாம் எதிர் பார்த்த எந்தவிதமான மிச்ச நிலமும் கிடைக்காதது மாத்திரமல்ல, மிக மிகப் பிரயோசனமில்லாத சட்டமாகவும் இது ஆகிவிட்டது என்று. ஆகவே, இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தில் அடிப்படையாக ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர்தான் என்று இருக்கக் கூடிய நிலையை, அந்த சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறக்கூடிய முறையில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். சாதாரண, பாடுபடக்கூடிய மக்களுக்கு, நிலம் இல்லாத ஏழை மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இந்த சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்குச் செலவுகள் அதிகமாகிவிட்டன. நியாயவாரச் சட்டத்திலே 60, 40 என்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் இரசாயன உபங்களின் விலைகள், மற்ற செலவுகள் எல்லாம் அதிகரித்துவிட்டதால் நிலச்சுவான்தார்கள் வெறும் தீர்வைகள் மட்டும் தான் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நியாயவாரச் சட்டத்தை அடிப்படையிலே திருத்த வேண்டும். 75 பங்கு சாகுபடிதாரர்களுக்கு என்றும் 25 பங்கு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு என்றும் திருத்தம் செய்ய அமைச்சரவர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் விநியோகம் செய்வது சரியாக இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. புறம்போக்கு நிலங்களை, சர்க்கார் நிலங்களை விநியோகம் செய்கின்ற காலத்தில் நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு மட்டும் முதல் இடம் கொடுத்து, அடுத்தபடியாக, நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும். நிலம் இருப்பவர்களுக்கும் இப்பொழுது புறம்போக்கு நிலங்கள் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அந்தந்த வட்டங்களிலே, பஞ்சாயத்து அளவிலே சர்வ் கட்சிக் குழுக்களை அமைத்து அதன் மூலமாகப் புறம்போக்கு நில விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று பல இடங்களில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் உள்ளது. வீணாக சமுத்திரத்திலே விழக்கூடிய தண்ணீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் கூட, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அதைப் பயன்படுத்தினால் கூட, இன்றைக்கு அவர்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை போடப் படுகிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 40, ரூ. 50 வரை கூடப் போடப்படுகிறது. அது உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய ஊக்கத்தையும் குந்தகப்படுத்தக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. எனவே, இந்த தண்டத் தீர்வையை அறவே நீக்க வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று என்னுடைய நெல்லை மாவட்டத்திலே கனக்காடு வட்டாரத்தில், அங்கு இருக்கிற ஒரு நிலச்சுவான்தார் ஏழை அரிசனங்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக் கூடிய முயற்சியைச் செய்கிறார். அமைச்சரவை, சாகுபடி

1969 மார்ச் 14]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

யாளர்களைப் பதிவு செய்யும் மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது. 20 வருடங்களாக அந்த நிலத்தில் அவர்கள் பாடுபட்டு வந்தும் கூட, நிலத்தின் உரிமை இந்த மசோதாவின் மூலமாக அவர்களுக்குக் கிடைத்தவரும் என்று, அவர்கள் அளந்த குத்தகை நெல்லுக்கு ரசீது கொடுக்க மறுத்து இன்று அவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு, ஏழை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்த நெல்லை வேறு ஆட்களைக் கொண்டு நிலச்சவாந்தார் அறுவடை செய்கொண்டு போயிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல. நியாயமான முறையில், சமாதானமான முறையில் விவசாயிகள் ஆட்சேபனை செய்தபொழுது 92 ஏழை எளிய மக்கள் அரிசன விவசாயிகள் உள்பட கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சமீபத்தில் மார்ச் மாதம் 8, 9, 10 இந்த மூன்று தினங்களில் நடந்திருக்கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, ஏழை எளிய விவசாயிகளை விடுதலை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 20 வருஷமாக சாகுபடி செய்து கொண்டுவந்த விவசாயிகளுக்கு அந்த உரிமை மீண்டும் கிடைப்பதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்தக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்பட்டி தாலுக்கா மீருந்த வறட்சியான பகுதி. இந்த மாநிலத்தில் இது சம்பந்தமாக சென்ற காலத்தில் ஒரு குழு போடப்பட்டு, அது பரிசீலனை செய்த காலத்தில், இந்தத் தாலுக்காதான் மிகவும் வறண்ட பிரதேசம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்சம் காரணமாக, சகலவிதமான வரிசையும் ரத்து செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், கடன் வசூலையும் ஒத்திவைக்க வேண்டும். புதிய கடன்கள் அளிக்க வேண்டிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனுக்கு அபிவிருத்திப் போட்டால் அந்த நபர் இறக்கிறவரைக்கும் கூட பென்ஷன் கிடைப்பதில்லை. முதியோர் பென்ஷன் தகுதியுள்ளோர் அனைவருக்கும் தாமதமிக்காமல் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தகுதியிருந்தால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாவது பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிவருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது எதைக் கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிலவரி விதிப்பு முறையில் முன்பிருந்த வரிகளுக்கு இப்பொழுது வரிவிலக்கு அளித்தும், இன்னும் சில புதுவரிகள், அதாவது நீர் வரி, செஸ், சர்சார்ஜ், அடிஷனல் அசெஸ்மெண்டு, புதியதாக விதிக்கும் டெவலப்மெண்ட் டாக்ஸ் ஆகிய அத்தனையும் சேர்த்தும் ஒரு விவசாயி ஆண்டு ஒன்றுக்கு தனக்கு இருக்கும் நிலத்தின் அடிப்படையில் வரி கொடுக்கிறார். ஆனால், ஒரு விவசாயி ஆண்டு ஒன்றுக்கு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்தக் காரியங்களுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாத முறையில் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். என்னுடைய கருத்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு விவசாயிக்கு நில வரி பாக்கி எவ்வளவு ஏற்படுகிறது, கடனாக அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கடனாக அல்லது அரசாங்கக் கடனாக இவைகளோடு சேர்த்து எவ்வளவு பாக்கி, அதாவது ஒரு விவசாயி மொத்தமாக அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு பட்டியலை கணக்குப் பின்னா, மணியக்காரர் மூலம் தயாரித்துக் கொடுத்து விட்டால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பு, அறுவடை காலத்தில் அந்த விவசாயி அந்தத் தொகையை எடுத்துவைத்துக் கொடுப்பதற்கு சேனாரியமாக இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் தொல்லை இல்லாத முறையில் வசூலும் சீக்கிரம் நடைபெறும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பட்டியலைத் தயாரிப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும்

[திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா]

[1969 மார்ச் 14]

இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு தான், வரி, இன்னின்ன பங்கி என்று விவசாயி புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அருகே ஆண்டிலாவது அம்மாதிரி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் அந்தக் கணக்குப் பிள்ளை மணியக்காரர், முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊதியத்தைக் கூடக் கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். குறைந்தது ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 10-ஆவது சேர்த்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி போன்ற வேறுவிதமான படிக்கள் கொடுக்க முன்வராததால், குறைந்தது மாதம் ரூ. 10-வது கிராம அதிகாரிகளுக்கு சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் புகையிலை விளைவிக்கப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கரா புகையிலை விளைவித்தால் சராசரியாக அந்த விவசாயிக்கு ரூ. 1,000 கிடைக்கும். ஒரு பாரம் புகையிலை விளைவித்தால் சென்டிரல் எக்ஸ்சல் வரி ரூ. 500 கொடுக்க வேண்டும். 2 பாரம், 3 பாரம் புகையிலை விளைவிக்கக் கூடிய பகுதியாக அவிஞ்சி தாலுகாவில் மேட்டுப்பாளையம் பகுதி இருந்து வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் அங்கே கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் வறட்சிப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் வறட்சிப் பிரதேசமாக காட்சி அளித்தும் கூட, வறட்சியைப் போக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை, மழை இல்லை, பஞ்சப் பிரதேசமாகக் காட்சி அளிக்கிறது. ஆடு மாடுகளைப் பராமரித்து மேய்ப்பதற்கு முடியாமல் திவனக் கட்டிடம், உணவுக்கஷ்டம் அங்கே நிலவுகிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகுதியில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, கிணறுகளுக்கு அடிவெட்டு வெட்டியும் புதிய கிணறுகள் தோண்டியும், மற்றும் வறட்சியைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே உணவுக் கஷ்டம் அதிகமாக இருப்பதால், அதைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக எடுத்துக் கொண்டு, அதிகமாக சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் குடம் ஒன்று 10 பைசா, 15 பைசா என்று விலைக்கு வாங்கி உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே மக்கள் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு டிஸ்கரிஷனரி கிரான்டு இருக்கிறது. கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி இப்போதைக்கு குடிதண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் உணவுப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அரிசி இல்லாவிட்டாலும் கேழ்வரகு போன்ற மற்ற தானியங்களாவது அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருந்தபோதிலும், இன்னும் அந்தத் திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் அமுலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளியங்காடு என்ற இடத்தில் ஒரு குளத்து வேலை அப்படியே பாதியில் நிற்கிறது. அந்த வேலையைச் சீக்கிரம் முடித்தி செய்துகொடுத்தால், அதிகப்படியான பூமி விவசாயத்திற்கு வரும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தோளம்பாளையம் என்ற இடத்தில் ஒரு குட்டை வெட்டப்பட வேண்டும். இன்னும் இப்படி நீர்த்தேக்கத்திற்குப் பொருத்தமான இடங்களில் குட்டைகளை அதிகமாக வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கு அது ஊற்று எடுத்து, ஓரளவுக்கு விவசாயத்தைப் பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும் எல்லாக் குட்டைகளையும் செப்பணிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், பஞ்ச நிவாரண வேலையாக அதைச் செய்துகொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும். மேலும், கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய குட்டைகளில் இப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் சூபத்

1969 மார்ச் 14] [திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா]

தான் நிலையாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் குட்டையாக இருந்தாலும், வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு நிச்சயம் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் வரும், விவசாயிகளுக்கும் ஓரளவுக்கு நிம்மதியான நிலைமை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்ற திட்டத்தை வகுத்தால், அதிலே விவசாயிகளும் பங்கு ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின் இணைப்பு பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு எலக்ட்ரிசிட்டி, மிகவும் அவசியம் என்பதை யாரும் உணர்வார்கள். அந்தப் பகுதியிலே பைகாரா சிஸ்டம் என்றும், மேட்டூர் சிஸ்டம் என்றும் இரண்டு சிஸ்டங்கள் இருக்கின்றன. எக்ஸிமென்ட் ஆகி இரண்டு மூன்று ஆண்டு ஆகியும் கூட மேட்டூர்த் திட்டத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்காமல், அவர்கள் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். பம்பு செட்ஸ்களுக்கு எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளும் செய்து, தண்ணீர் இருந்தும், இறையை செய்ய முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை சீக்க்கமுடியவில்லை. அதே சமயத்தில் பைகாரா சிஸ்டத்தில் அம்மாதிரி கஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. பைகாரா சிஸ்டத்தில் சீக்கிரமும், மூன்று மாதம், 6 மாதங்களுக்குள் மின் இணைப்பு தரப்படுகிறது. மேட்டுப்பாளையம் தொகுதி மேட்டூர் சிஸ்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருப்பதை மாற்றி, பைகாரா சிஸ்டத்துடன் இணைத்துவிட்டால், அதிக விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த நவாரணம் அளிக்கும், மின் இணைப்பு கஷ்டம் இல்லாமல் சீக்கிரமாகக் கிடைத்து விடும். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ராஜாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலம் சென்ற மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, இந்த வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருவாய்த் துறை மானியமானது முகலாய சாம்ராஜ்யத்தில் ஆரம்பித்து, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் தொடர்ந்து, காங்கிரஸ் சாம்ராஜ்யத்தில் அதையே பின்பற்றி, இப்பொழுது தி.மு.க. பின்பற்றுகிற இரண்டாவது ஆண்டாக இருக்கிறது. இப்பொழுது தி.மு.க. அரசு சார்பில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிற கோரிக்கை மிகவும் புரட்சிகரமான கோரிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. எனவே, நான் அந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன். முதலாவதாக, ரெவின்யூ இலாகா என்றால், ஒரு வீட்டில் பாட்டியம்மாள் தன் மகளுக்கு எல்லா வற்றையும் கற்றுக்கொடுப்பது போல, வயது முதிர்ந்தவர்கள் வீட்டில் இருந்துகொண்டு, ஆணையிலேது, உதவி செய்வது போன்று, இந்த ராச்சியத்திலே உள்ள மற்ற எல்லா இலாகாக்களுக்கும், உதவி புரிந்து வருவது ரெவின்யூ இலாகா என்டதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, ரெவின்யூ துறை தாய்த் துறை போன்றது, பேரண்டத் துறை என்று சொல்லுவார்கள். நடைமுறையில், அந்த இலாகா சிறுக்க சிறுகப் பிரிக்கப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு ரெவின்யூ துறைப் பணிகள் விரிவாகி விட்டன. ரெவின்யூ போர்டில் மட்டும் பேப்பர் சரியாக வருகிறது இல்லை. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், சட்டத்தின் முறையில் ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகள், நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாத வகையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, சட்ட விதி முறைகளைத் தளர்த்தி, அதிகாரிகளை அதிகமாக வேலை வாங்க முயற்சிக்கலாம். அந்தத் துறையை மாற்றலாம் என்று சொல்லுவது, மாற்றுவதைக் காட்டிலும், விதி முறைகளைத் தளர்த்தி அமைப்பது நலமாக இருக்காதா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

நண்பகல்
12:00

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

[1969 மார்ச் 14]

பஞ்ச நிலை பற்றிப் பேசும்போது, ஒவ்வொரு மாவட்டமாகச் சொல்லுவதைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் எந்த எந்தப் பகுதிகள் பஞ்ச நிலையில் இருக்கின்றன என்று தனித் தனியாக சர்வே செய்து எடுத்து, அவற்றிற்கு எல்லாம் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில், பஞ்சப் பகுதிகளைப் பிரித்து, மொத்தமாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்து, அதனால் ஏழைகளுக்குப் பயன் ஏற்படும் என்று எல்லா முற்போக்குக் கட்சிகளும் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தன. காங்கிரஸ் கட்சி உள்ளபடியே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதிகப்படியான நிலங்கள் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடியது 2.5 லட்சம் ஏக்கர் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது 10,000 ஏக்கர் தான் என்று தகவல் இருக்கிறது. 2.5 லட்சம் ஏக்கர், 10,000 ஏக்கர்? இது எதைக் காட்டுகிறது? ஏதோ சட்டத்திலே குழப்பம் இருக்க வேண்டும், அல்லது செயல் முறையில் தவறுகள் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, அதில் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை சர்க்கார் எல்லா ஏழைகளுக்கும், ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல், முற்போக்கு ஜாதியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, முறையாக இருந்தால் சரி என்ற அளவில், கல்வியில், பொருளாதாரத்தில், 'எஜுகேஷனலி எகனமிகலி' பிற்பட்ட மக்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஏழைகளாக மட்டும் இருந்தால் போதும் என்கிற அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையை அரசாங்கம் கையாளும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆதி காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள், பஞ்சமத் தரிசு என்று கொடுத்திருந்தார்கள். இந்தத் தரிசு நிலங்கள் பஞ்சமர்கள் என்கிற, இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் என்கிற மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு அவர்களுக்கு பஞ்சமர்கள் என்று பெயர். அவர்களே ஒரு காலத்தில் ஆதித்திராவிடர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இப்படி குறிப்பிட்ட பெயர் கூட இல்லாமல், நாடோடி கும்பல்கள் போல் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு பெயர்; ஒவ்வொரு ஆட்சி காலத்திலும் ஒவ்வொரு பெயர். ஆனால் எப்பொழுதும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். அதுதான் அரசியல் சட்டத்திலும் இருக்கும் பெயர். 100 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் பஞ்சம தரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றைக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கவனிக்கவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசாங்கம் அதுபற்றி சில இடங்களில் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவற்றையெல்லாம் அரசு சர்வே செய்து, அப்படியிருக்கும் பஞ்சமத் தரிசு நிலங்களை ஆதித்திராவிட மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

நான் சபை கூடிய பிறகு முதன்முதலாகப் பேசுகிறேன். ஆகவே இரண்டு நிமிஷம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 26,324 தோட்டி, தலையாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவைகளில் 90 சத விதிகம் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், 10 சத விதிகத்தான் மற்றவர்கள். ஆகவே, அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டால், சாதாரணமாக ஏதோ தர்க்க ரீதியில், வேறு எண்ணத்தில் நீக்கி விடுகிறோம் என்கிற வாதம் புரிந்தால், அதன் விளைவு, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு மருவுதான் ஏற்படும், ஒரு களங்கம் ஏற்படும். அதைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். காரணம், இவர்கள் இத்தனை ஆண்டுகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். 1914 செட்டில்மெண்ட் காலம் தொடர், வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் போட்டார்கள். ஆகவே, 1914 முதல், இன்று வரை, 1969 வரையில், 55 ஆண்டு காலமாக உத்தியோகத்தில் அவர்களுக்கு நிரந்தரம் இருந்தது. அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. இங்கிரிமெண்ட் கிடையாது. குறிப்பிட்ட சம்பளந்தான், ரூ. 15, 17. ஆகவே, இவர்களை

1969 மார்ச் 14]

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

அரசாங்கத்தில் தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்வதால், இந்தத் தலையாரி, வெட்டி போன்றவர்களால் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் வந்து விடாது. ஆகவே, இதைப் புனர்ப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை எப்படியிருந்தாலும், அது மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும், இந்த கிராம அதிகாரிகளை நீக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வேறு வகைகளில் எத்தனை சீர்திருத்தங்கள் செய்வதாக இருந்தாலும், இவர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டேதான் செயல்படவேண்டும். இந்த எண்ணுடைய எண்ணத்தை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

மராமத்து இலாகாவில் இருக்கும் நிலங்களை, ஏற்கனவே பல ஆண்டு காலமாக, ஏழை ஹரிஜனங்கள் ஆற்றுப் புறம்போக்கு, குளம் புறம் போக்கு போன்ற நிலங்களை, பயிர் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அவற்றை ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாது என்று சட்டம் இருக்கலாம்; ஆனாலும், எலத்தில் விட வேண்டும் என்பது சரியானது அல்ல. வசதியில்லாதவர்களுக்கு, பப்ளிக் ஆக்ஷன் என்றால், நிறையக் குத்தகைக்கு ஒரு பகுதியார் எடுத்துக்கொள்ள வசதியாகப் போய்விடும். ஆகவே, அப் படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் பிரத்தியேக சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கு ரெவின்யூ துறை அமைச்சர் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). ரெவின்யூ துறையில் பஞ்சப் பகுதிக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் போதாது. அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும், பஞ்சமத் தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும், தோட்டி, தலையாரிகளைக் கட்டாயம் நீக்கக் கூடாது, அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் 55 ஆண்டுகளாக வேலை நிறந்ததத்தோடு இருந்தவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மாவட்ட கலெக்டர் என்ற பெயர் வரி வசூலுக்காக என்றாலும், இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்பதை ஆங்கிலத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேடர் அல்லது சீஃப் அட்மினிஸ்ட்ரேடர் என்று சொல்லலாம். பல மாவட்ட அதிகாரிகள் இருப்பதால், இந்த ஆட்சித் தலைவரை, சீஃப் டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேடர் என்று சொல்லலாம் என்கிற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

(திரு. ச. துரைசாமி தலைமை)

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ரொம்ப முற்போக்கான ஒரு கொள்கை விளக்கத்தை இந்தச் சபைக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். தாம் பேசும்போதெல்லாம், அதிகமான முற்போக்குக் கொள்கைகள் பற்றிப் பேசுவதை நான்கவனித்திருக்கிறேன். பொதுவாக, அதிகம் பேசுகிறவர்கள் செயலில் குறைவாக இருப்பார்கள் என்றும், குறைவாகப் பேசுகிறவர்கள் அதிகம் செயலில் இருப்பார்கள் என்றும் சொல்லுவது உண்டு. ஆனால், நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள், பேசுவது போலவே செயலும் செய்ய முயற்சிப்பதைப் பார்த்து, என் பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கிறேன். சொல்லுக்கேற்ப, பேச்சுக்கேற்ப நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. நிலம் சம்பந்தமான சட்டத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது, பல சங்கடங்கள், எதிர்ப்புக்கள் இருக்கலாம். அவற்றையெல்லாம் சமாளித்து, முற்போக்கான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினால், மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கும். அதே சந்தர்ப்பத்திலே, நாட்டிலுள்ள முற்போக்கு சக்திகளெல்லாம், அவருக்கு அந்தப் பணியில் துணையாக நின்று, நிறைவேற்ற எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை இந்த சபையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 14]

ரெவின்யூ போர்டு நீண்டகாலமாகத் தேவையில்லை என்று விவாதிக்கப்பட்டு வந்த ஒன்று. இதுநாள்வரை வந்தவர்கள் அதை மாற்றியமைக்க முன்வரவில்லை. மாற்றத்தைச் செய்ய இருப்பதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதே போல தாலுகா மட்டத்திலும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் வேண்டியதில்லை. அது காலதாமதத்திற்குத்தான் காரணமாக இருக்கிறது. எதெல்லாம் அப்படிக் காலதாமதத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் எடுத்துவிடலாம். ஆகவே, இடையிலே இருக்கும் ரெவின்யூ டிவிஷன் தேவை இல்லை. அடுத்த ஆண்டுக் கொள்கை விளக்கத்திலாவது, தெளிவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்குச் சில அடிப்படையான காரியங்களைச் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் அதிக பட்சம் இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் கணக்குகளிலே உரிய நிலையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பழைய காலத்தில் எந்த நிலையில் செட்டில்மென்ட் செய்யப்பட்டதோ, அதே நிலையில் இன்றும் நிலத்தின் தரம் இருக்கும் என்று கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அதையெல்லாம் ரீசெட்டில்மென்ட் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புன்செய் தரிசுக்கு முன்பு நான்கு தீர்வை போடப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு எக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரக்கூடிய நிலமாக இருக்கும். முன்பு போட்ட தீர்வை நான்கு தீர்வை வைத்துக்கொண்டு தரம் நிர்ணயிப்பது பொருத்தமாயிருக்காது. ஆயிரம் ரூபாய் வரக்கூடிய நிலத்திற்கு அதனுடைய தீர்வையும் அதற்குத் தகுந்தார்போல் மாற்றப்பட வேண்டும். முன்பு போட்டவைகள் எல்லாம் குறைசீலாக இருக்கும். ஆகவே, தற்போதுள்ள நிலைமையை வைத்து, அது சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் எல்லாக் கிராமங்களிலும் ரீசெட்டில்மென்ட் செய்ய வேண்டும்.

கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு விவசாயிக்கு தன்னிடம் இருக்கும் நிலத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரியாது. தன்னுடைய நிலம் எவ்வளவு, நிலத்தின் மீது விதிக்கப்படும் வரி எவ்வளவு, தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு, செல் தீர்வை எவ்வளவு என்பதெல்லாம் தெரியாது. ஆகவே, ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் இந்த விவரங்கள் அடங்கிய கையேடு ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தன்னிடம் அதிகமாக வரி வசூல் செய்தாலும் அது விவசாயிக்குத் தெரிவதில்லை. கிராமக் கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்து கணக்கைக் கேட்க வேண்டும். கணக்கப்பிள்ளை எவ்வளவு சீக்கிரம் கணக்கு கொடுப்பார் என்ற விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏனெனில், கணக்கப்பிள்ளை போன்றவர்களின் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. அவர்களுக்குச் சம்பளம் போதாது. ஆகவே, கிராம ஊழியர்களையும், அரசாங்கம் முழு நேர ஊழியர்களாக நியமித்து, நல்ல முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பட்டா எவ்வளவு சிரமத்தைக் கொடுக்கிறது, எவ்வளவு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். உதாரணமாக, 200-ம் நெம்பர் பட்டா என்றால் அதில் சுமார் 10 பேர் இருப்பார்கள். சில சமயங்களில் அந்த நிலத்திற்குண்டான வரியைப் பத்துபேர்களிடமும் வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுப் பட்டா நிலங்கள் எல்லாம் கட்டாயமாக உடனடியாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டு, அவரவர்களுக்குத் தனித் தனிப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே வரி வசூல் செய்யப்படுகிறபோது, சுத்தமான அளவில், நியாயமான தொகையை வசூல் செய்வதில்லை. சில சமயங்களில் கூடுதலாகவும் தொகை இருக்கும், சில சமயங்களில் குறைச்சலாகவும் தொகை வசூல் செய்யப்படுகிறது. பின்பு வருட இறுதியிலே

1969 மார்ச் 14]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்த]

ஐமாபந்தி என்று ஒரு நான்கைந்து நாட்கள் வைத்து, கணக்கை ஒப்படை செய்துவிடுவார்கள். மேலதிகாரிகளுக்கோ இதை ஆராய்ந்து பார்க்க சந்தர்ப்பம் இருக்காது. எந்தெந்தப் பட்டாலிலே அதிகமான வரி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அதிகத் தொகையை அடுத்த ஆண்டுக்கு அதே பட்டாதாரருக்கு வரவு வைக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் ஒரு கிராமத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் அதிக வரி வசூல் செய்திருந்தால், அந்தத் தொகை சம்பந்தமில்லாத ஒருவருக்கு வரவு வைக்கப் பட்டிருக்கும். கணக்கு ஒழுங்காக இருக்காது. இந்தக் குறைபாடுகளை யெல்லாம் நீக்க வேண்டும். எழை விவசாயிகளிடம் அதிக வரி வசூல் செய்து, யாரோ வசதி படைத்த ஒருவர் தனக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதில் என்ன பிரயோசனம்? அதிக வரி எவ்வளவு என்பதை ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும் கணக்கிட்டு, அதை அடுத்த ஆண்டு கணக்கில் அதே பட்டாதாரருக்கு வரவு வைக்க வழி செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், கவனத்தோடு செய்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயி பட்டா பெறுவதற்காக எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கஷ்டமும், சிரமமும் இல்லாத வகையில் விவசாயிக்குப் பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும். சிலர் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அப்படிச் சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்டத் தீர்வை போடுவதாக அறிகிறேன். பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு லாயக்கான நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுத்துவிட வேண்டும். மேலும் கம்யூனல் புறம்போக்கு நிலங்களைச் சிலர் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனல் புறம்போக்கு நிலங்களை யார் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர்களை அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும். வழக்குகள் போடும்போது, அப்படி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அரசாங்கம் வரைக்கும், ஹைக்கோர்ட் வரைக்கும் அப்பீல் செய்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே, இதை மாவட்ட அதிகாரிகள் மட்டத்தில்தான் தீர்ப்புச் செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரியான விஷயங்கள் மாவட்ட மட்டத்திலேயே முடிவு கட்டப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் வரைக்கும் அப்பீல் செய்துகொள்ளும் நிலை இருப்பதால், சுமார் பத்தாண்டுக் காலம், அல்லது அதற்கு மேலும் அந்த நிலத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பீல் வழக்கு முடிகிற வரையில் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற முடியுகிறார்கள். ஆகவே, கம்யூனல் புறம்போக்கு நில வழக்குகள் மாவட்ட மட்டத்திலேயே முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குளங்களில் மீன் பிடிக்க மீன்பிடித் தொழிலாளர் சங்கம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலுள்ள குளங்களில் மீன்பிடி உரிமையை பஞ்சாயத்துக்குத்தான் வழங்க வேண்டும். சில இடங்களில் மீன்பிடித் தொழிலாளர் சங்கம் என்று வைத்துக்கொண்டு யாரோ சாப்பிடுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய கதையே இருக்கிறது. இங்கே சொல்வதற்கு நேரமில்லை. அங்கே சாப்பிட்டவர்கள் அதிகம் பேர். யார் யாரோ சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கதை இப்பொழுது வேண்டாம். பாசனைக் குளங்களாக இருந்தாலும் மற்றக் குளங்களாக இருந்தாலும், மீன்பிடி உரிமை பஞ்சாயத்துக்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில் ராஜி செய்துகொள்வது என்ற உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். காலத்தோடு மனு கொடுக்கவில்லையென்றால், ஏகத்தாறு வரிபோட்டு விடுகிறார்கள். ஐந்து பத்து எக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் கணக்கு எது? கணக்கு அவர்களிடம் கேட்பது தவறு. காலத்தோடு ராஜி செய்துகொள்வதற்கு மனு கொடுக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் ராஜி செய்ய முன்வந்தால், அவர்கள் இரண்டு மடங்குத் தொகையைக் கட்ட

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 14]

வேண்டுமென்று சொன்னால் போதும். அதுவே அவர்களுக்கு அபராதமாக இருக்கும். அந்த வகையில் அரசு நியாயம் வழங்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சு. துரைசாமி) : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 11 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு நிமிடம் அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த அரசு அரசியல் தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. அவர்கள் இந்த நாட்டிற்காகப் போராடியவர்கள். சுதந்திரம் கிடைக்காமா கிடைக்காதா என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் தங்களுடைய உயிர், உடைமை ஆகியவற்றைத் தியாகம் செய்தவர்கள், எவ்வளவோ பேர். அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலையில் இருக்கும்போது, அவர்களைப் பாதுகாப்பது அவசியம். இந்தத் திட்டம் மிகவும் நியாயமான திட்டமாகும். பென்ஷன் திட்டத்திற்கு மனுச் செய்கொள்வதற்குக் கால வரம்பு தவறிப்போய் விட்டது. திரு. சபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்கள் ஏற்படுத்திய இந்திய தேசிய ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்ய முன்வந்தவர்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டிற்காகப் போராடியவர்கள். அப்படிப்பட்ட தியாகிகளும் இந்தப் பென்ஷன் திட்டத்திற்கு மனுச் செய்து கொள்ளும் காலத்தில் காலவரம்பு தவறிப்போய்விட்டது. ஆகவே, பென்ஷன் மனுச் செய்துகொள்ள உள்ள காலகட்டத்தை நீடித்து, பென்ஷன் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் பெரிய தொகை செலவழிந்தவிடாது. அரசாங்கம் இதைச் செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம வீட்டு வசதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை குறைவு. நகரத்தில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதோ அதே கஷ்டம்தான் கிராமத்திலும் இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களில் வீட்டு வசதியை அதிகரித்துத் தர வேண்டும். மற்றப்படி வீட்டைக் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும், வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கான மனைக்கட்டுகளை, வீடு இல்லாதவர்களுக்கு கிடைக்கும் வகையில் வழங்க வேண்டும். இதற்கான வழி வகைகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. டி. இராசாத்தினம் :** தலைவர் அவர்களே, 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்கான வருவாய்த் துறை மானியத்தை ஆதரித்து நான் பேச விழைகிறேன். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு அடிக்கடி நாடகம் நடப்பது போல ஜமா பந்தி நடப்பதை எடுக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியும், அதே நேரத்தில் ரெவின்யூ போர்டு இருக்க வேண்டாம் என்ற முயற்சியும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு நாங்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் பட்டாபிராம்—தண்டுரை கிராமத்தில் சர்வே நம். 485-இன் மேல் 162 ஏக்கரா நிலத்தை அங்கிருக்கிற தனியாருக்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த 1964-லே பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழில் வளரவேண்டும் என்பதற்காக அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அங்கு தொழில் எதுவும் நடக்கவில்லை. இப்படி வசதி படைத்த ஒருவருக்கு சென்ட் 10 ரூபாய்க்குக் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு சென்ட் 200 விற்கிறது. அங்கே அவர் ஒரு ஷெட்பைப் போட்டுக்கொண்டு, தொலைபேசி வைத்துக்கொண்டு மற்ற இடங்களில் எல்லாம் சவுக்கைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். சோமனி என்பவருக்குக் கொடுத்தார்களே, தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதா என்று கவனித்தார்களா? தொழில் ஆரம்பிக்கும் எண்ணம் அவருக்கு இல்லை என்றால் திரும்பவும் அந்த நிலத்தை எடுத்துத் தொழில் ஆரம்பிக்க யார் வருகிறாரோ அவருக்குக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது ஏழை எளியவர்களுக்காவது கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

[திரு. டி. இராசரத்தினம்]

அதே போல, என்னுடைய தொகுதியில் இறையூரில் நம். 48 ஏக்கரா நிலத்தை வசதி படைத்த க்யூரா செட்டியாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தினை எழை எளிய ஹரிஜன மக்கள் குடியேறிவட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்காகவே 20-12-1964-ல் பட்டா செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பூதான யக்ஞத்தின் மூலமாக சில பேர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டுமென்று தங்களது நிலத்தைத் தானம் செய்திருக்கிறார்கள். அது போல எதை தொகுதி உலகரம் கிராமத்தில் நம். 49-1 படி 37 ஏக்கரா நிலம் கொடுக்கப்படும் அதை இன்னும் பிரித்துக் கொடுக்காமல் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்க விட்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகப் பிரித்து நிலமற்ற ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கும் ரெவின்யூ இலாகா ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, காட்டுப்பாக்கம் கிராமத்தில் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் 14-4-1964-இல் விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றைத் திறந்து வைத்தார்கள். அதை அப்படித் திறந்து வைப்பதன் நோக்கம்—அந்த மைதானத்தின் வழியாகத்தான் அந்தக் கிராமபாட்டை சென்றது. அதை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டுவிடுவார்கள் என்பதற்காக ஒரு பள்ளிக்கு விளையாட்டு மைதானம் என்பதாக அறிவித்தார்கள். அது விளையாட்டு மைதானமாகவும் இல்லை. அதையும் பாதித்து பாட்டைக்கு வேண்டிய பகுதி போக பாக்கியைக் கொடுப்பதில் கூட எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இல்லாத பிரச்சினையால் பயிர்கள் காய்ந்து கிடப்பது ஒரு புறம். வரி வசூலிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுது வசூலிக்கட்டும் என்கிறார்கள் அதிகாரிகள். அதிகாரிகளைக் கேட்டுப் பயன் இல்லை. ஆகவே உடனடியாக அங்கே வரி வசூல் செய்யக் கூடாது என்கிற உத்திரவைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்கள் தவிர—இன்றைக்கு ஸ்ரீபெரும்புதூர் பிரிக்காவில் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலம் இல்லை. அதைத் தாற்காலிகமாகவாவது அடுத்த ஆண்டுவரை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று நிறுத்த வேண்டும். விளையாத நிலங்களுக்கு வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநின்றவூர் கிராமத்தில் பத்து ஆண்டுகளாக தண்ணீர் வரி என்று வசூலிக்கிறார்கள். ஏரியில் ஒரு மாதம் தண்ணீர் இருந்தால் போதும் என்று போடுகிறார்கள். அப்படியின்றித் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டு இந்த வரியைப் போடும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சிகளுக்கு ஏற்கனவே பத்து ஆண்டு காலமாக சர்வே செய்து அதற்காக ஒரு அதிகாரி இருந்து—பட்டுக்கோட்டை, புதுக்கோட்டை என்று மாற்றினார்களே தவிர, இன்னும் ஒப்படைக்கவில்லை. அதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கிற களம், புறம்போக்கு நிலம், பாட்டை புறம்போக்கு நிலம் இவற்றைப் பலர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக விவசாயிகளால் தெளியேற்ற முடியவில்லை. ஆகவே அதிகாரிகள் உடனுக்குடன் அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி எதை உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1969 மார்ச் 14]

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வொழுகிறேன். முதலாவதாக, திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்களுக்கும் தியாகிகள் பென்ஷன் கிடைக்க வேண்டும். ஆகவே மனுச் செய்துகொள்ளும் காலத்தை மேலும் ஓராண்டுக்காவது நீட்டித்து அவர்கள் அந்த உதவித் தொகை பெற வழி செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே பல நாட்களாக ஜமாபந்தி முறை வேண்டுமா, ரெவின்யூத் துறை வாரியம் வேண்டுமா என்பது தர்க்கத்தில் இருந்தது. அவற்றை ஒழிக்க உடனே அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுள்ளதால் இந்த இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்கள் பென்ஷன் பெற மனுச்செய்து கொள்ளும் தேதியை டிசம்பர் 1969 வரை என்று நீட்டித்து அவர்களுக்கும் பென்ஷன் அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது பெரிய விஷயம் அல்ல.

இது போல முன்பு இருந்த அரசாங்கம் முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதிலே ஒரு மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு பேர்களுக்குத் தான் என்பதாக நிர்ணயித்து கொடுக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருநூறு, முந்நூறு பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருடம் இல்லை, அடுத்த வருடம் என்பதாக அவர்களுக்குக் கொடுக்காது தள்ளி வருகிறது. அதற்குக் காரணம் அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கொடுத்தாகிவிடுகிறது. பாக்கிப் பேர்களுக்கு இல்லாது போகிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படாக்க வேண்டும். முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிற திட்டத்தை அறிவித்துவிட்டோம். எப்போது அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோமோ அப்போது முதியோர்கள் எத்தனை பேர்கள் மனுச் செய்துகொண்டாலும்—பென்ஷனுக்குத் தகுதி உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதுதான் நியாயமாகும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இதைக் குறித்தும் அரசு தீவிரமாகச் சிந்தித்து எத்தனை பேர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருப்புக் கோட்டையில் சாதாரணமாக 50 அல்லது 60 பேர்கள் கடந்த 1 அல்லது 2 வருடமாக அப்ளிகேஷன் எல்லாம் போடப்பட்டு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்ததற்குப் பிறகும் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நிறைய வயதானவர்கள் வேறு வேலை செய்ய முடியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த இடக்கடாண் நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே பெற்றிருக்கிறவர்கள் இறந்துவிட்ட பிறகு எத்தனை ஸ்தானங்கள் காலியாகின்றனவோ அத்தனை ஸ்தானங்களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது சின்ன விஷயம், அரசாங்கம் இதை ஆலோசனை செய்து அப்ளிகேஷன் எத்தனைபேர்கள் போட்டாலும் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் இந்த முதியோர் உதவித் தொகையைக் கொடுக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மிட்டா மிராசுகள், ஆலை வேந்தர்கள்தான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நுழைய முடியும், சாதாரணமானவர்கள் நுழைய முடியாது என்ற நிலையை மாற்றி சாதாரணக் குடிமகனையும் இங்கே அமரச்செய்த நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்ட அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு முதற்கண் அஞ்சலி தெரிவித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், செஞ்சி வட்டத்திலே 1967-ஆம் வருடத் திற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகு விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குச் சிறப்போடு வாழ்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பண்டைய காலத்திலிருந்து இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து 1966-ஆம் ஆண்டுவரை அந்தந்த

1969 மார்ச் 14]

[திரு ரா. ரா. முனுசாமி]

விவசாயிகள் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களுக்குப் பட்டா ஆகாமலேயும், 20 ஆண்டுகளாக கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வீடுகளுக்கு பட்டா ஆகாமலேயும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ஆம் ஆண்டு முடிய என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் 2,700 ஏக்கர் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. 20 ஆண்டுக் காலமாக பட்டா இல்லாமல் வீடுகளுக்கு அதிகாரிகள் முதல் ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் அடுத்த ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் என்ற அளவிலே வாங்கிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் 1,377 வீடுகளுக்குப் பட்டா நாம் வழங்கியிருக்கிறோம். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அங்கு இருக்கிற விவசாயிகளுடைய குறைகளை இந்தவிதமாகப் போர்க்கியிருக்கிறது. அதற்காக அதிகாரிகளுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 1946-47-இல் விட்டுப்போன நிலையிலேயே ரோடுகள் இருந்தன. இப்பொழுது 1968-ஆம் ஆண்டிலேதான் ஒன்பது ரோடுகள் செப்பணிப்பட்டு இருக்கின்றன. இதற்காக தமிழக அரசைப் பாராட்டாமல் அந்த வட்டத்து மக்கள் இரக்கமாட்டார்கள்; பாராட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'மேய்வெண்மணி நிகழ்ச்சியைப் போல செஞ்சியிலே ஒரு இடம் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே சட்டம், இங்கே ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே செஞ்சி வட்டத்திலே காட்சித்தொடரூர் என்ற இடத்திலே நடந்ததைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒட்டுப்போட்டதற்காகத் தீவைத்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இந்த ஆண்டு இப்பொழுதுதான் முதன்முதலாகப் பேசுகிறேன், தலைவர் அவர்கள் எனக்கு இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த நிலைமைகளுக்கெல்லாம் பிறகு இப்பொழுது சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள், இது சம்பங்கு ஏற்றதுதானா? பருவ மழையின்மையினால் இந்த ஆண்டு அங்கே, மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியமின்றி தவிக்கின்ற அவர்கள் அங்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும், விவசாயக் கடன்களையும், அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரிஸ் குழு கொடுத்த கடன்களையும், சர்க்காரால் நில அமைமான வங்கி மூலமாக வழங்கப்பட்ட கடன்களையும் விவசாய வங்கிகள் மூலம் வழங்கப்பட்ட கடன்களையும் வசூல் செய்கிற நிலைமை அபத்தமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அங்கே சென்று பார்க்கிறபோது அதிகாரிகளிடம் இதைப்பற்றி எந்த அளவுக்கு எடுத்துச்சொன்னாலும் அவர்கள் கேளாக் காதிரைய், மேலதிகாரிகளிடம் நல்ல பெயர் வாங்குவதற்காகவோ என்னவோ, விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்வதற்கு, லோன்களை வசூல் செய்வதற்கு முயற்சித்து, அவர்களுடைய மோட்டார், நிலம், ஆடு, மாடு இவற்றையெல்லாம் ஜப்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பித்து ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு வரி வசூல் செய்ததற்குமபடி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சு. துரைசாமி): அடுத்துப் பேச இருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் 5 நிமிடங்களுக்குள் தங்களையே பேச்சை முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 14]

திரு. இல. பலராமன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய்த்துறை மானியத்தின்மீது பேச என்னுக்கு அனுமதியளித்ததற்கு நன்றி கூறி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் என்ற அடிப்படையிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம், ரயத்துவாரி-இனாம் ஒழிப்புச் சட்டம், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம், உச்ச வரம்புச் சட்டம் இதுபோன்ற பல சட்டங்களைக் கொண்டு நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்திருக்கிற நேரத்தில் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் சில காரியங்களைக் குறை கூறிப் பேசுகிறார்கள். எந்தச் சட்டத்தையும் கட்சி ரீதியாக வகுத்தால் அதை அதிகாரிகளும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் நடைபெறும். சட்டத்தில் துளைகள் இருப்பதால் தப்பிக் கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் துளைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு என்ன முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமா அதைச் செய்யவேண்டும். வருவாய்த் துறைக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கிராம அதிகாரிகள். கிராம அதிகாரிகள் இப்பொழுது இசம்புப் பாத்தியம் என்ற முறையிலே இல்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம், தண்டாரா மூலமாக வரலாம் என்று சொல்லி அதன் மூலமாக கிராம அதிகாரிகளைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் ஆக இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்கள் வரி வசூல் செய்வதில் ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. பணக்கையாடல் தகராறுகள் எல்லாம் இருப்பதாக பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். காரணம், மேற்பார்வை குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று பார்க்கும்பொழுது அதிகாரிகளுடைய மேற்பார்வை அடிக்கடி இருக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஜாயின்ட் பட்டா என்ற முறையில் கூட்டுப் பட்டாதாரர்களிடமிருந்து அதிகமாக வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அதிலே ஏழை எளிய மக்கள், கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் உடைய மக்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பண வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கென்ன கஷ்டங்களை நவர்த்திக்க தனிப் பட்டாவாகச் செய்து தருவதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில அளவையில் பல தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கால்வாய் கூட ஒழுங்கான முறையில் இருப்பதில்லை. கால்வாய் அளவு 10 லிங்ஸ் என்றால் 1½ அடி, இரண்டு அடி என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. அதைக் கண்காணிப்பதில்லை. பொதுவான இடங்களில் கூட எனக்ரோஸ் மென்ட்—ஆக்ரமிப்பு—என்ற முறையில் எல்லோரும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதால் இது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஏரிக்கு வரக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் தடைப்படுகிறது.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ரூபாய் 35.50 லட்சம் அளவுக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக விளக்க அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டத்திலே பஞ்ச நிலைமை ஏற்படும் என்று முன்னாலேயே எடுத்துக் கூறியும் அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைக் காலா காலத்தில் செய்யாமையினால் இன்றைக்குக் குடிக்கக் கூட நீர் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு இன்றும் மிகத் தாமதமாகத்தான் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்தப் பகுதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் போதாது. ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கினால்தான் கால்நடைப் பராமரிப்பு, குடிதண்ணீர் வசதி ஆகியவற்றைச் செய்ய முடியும். தற்போது கடன் வசூலும் வரி வசூலும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க வருவாய்த் துறையினர் விரிவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜமாபந்தி முறையினால் விவசாய மக்களுக்குப் பயன் ஏற்பட முடியவில்லை;

1969 மார்ச் 14]

[திரு. இல. பலராமன்]

ஆகவே, இதை மாற்றி அதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். லாட்டரி டிக்கட் விற்பதற்காக ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வாறெல்லாம் செய்யாது அவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய கெய்வார் அவர்கள் விலைவாசித் தடுப்புக் கமிட்டியின் மூலமாக ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கை என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று.... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, தனி மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு நிரந்தரமானது என்று நம்பி எப்படி திட்டமிட்டு காரியங்களைச் செய்கிறானோ அதே போன்று ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் நிரந்தரமானது என்று கருதி திட்டமிட்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வருகின்ற காலத்தில் ஒரு கரல கட்டத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு தன்னுடைய திட்டங்களை வைப்பதன் மூலத்தான் ஜனங்களுடைய கவனத்தைக் கவர முடியும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நில சீர்திருத்தம், போர்டு ஆப் ரெவின்யூவை ஒழித்துக் கட்டுவது, ஜமாபந்தி முறையை ஒழித்துக் கட்டுவது, சென்னையில் ஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்வது போன்ற தீவிரம் மிக்க திட்டங்களைச் சபை முன்னால் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் அவ்வளவையும் விரைவில் அமல்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இவற்றை சீக்கிரத்தில் அமல்படுத்துவதற்கு என்னுடைய முழு ஆதரவையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் பேசும்போது அவர்களுடைய அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்காகப் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறினார்கள். 1961-ம் ஆண்டு ஒரு பெரிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதனால் 83,000 ஏக்கர் நிலமில்லாதோருக்குக் கொடுப்பதற்காகக் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால், 1961 முதல் 1969 வரை உள்ள எட்டு வருஷங்களில் ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ள நிலம் எட்டாயிரம் ஏக்கர்தான். அந்தச் சட்டம், எழை விவசாயிகளுடைய ஆசை அபிலாஷைகள் நிறைவேறி விட்டன என்று எண்ணக்கூடிய வகையில் கண் துடைக்கச் செய்யப்பட்டதே தவிர, உணர்வு பூர்வமாக, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதல்ல என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசானது தனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பாகக் கருதி, ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையில் புதிய மாறுதலை உண்டு பண்ணவேண்டும். ஒரு அரசாங்கத்திற்கு 5 ஆண்டுகள்தான், அதற்குப்பிறகு தேர்தல் வந்து விடும். 1961-ல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1962-ல் தேர்தல் வந்து விட்டது. அந்த மசோதாவை அவர்கள் மக்கள் முன்னால் காட்டி ஒட்டுப் பெருத்தான் அது பயன்பட்டதே தவிர, மக்களுக்கு எந்தவிதப் பயனையும் தரவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கு இன்னும் மூன்றாண்டு காலம் இருக்கிறது. இன்னும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக ஜமாபந்தி ஒழிப்பு, ரெவின்யூ போர்டு ஒழிப்பு, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றை எல்லாம் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

இன்று நாட்டிலுள்ள நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சில சட்ட சபைகளில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், இந்த நாட்டுக்கு பார்லிமென்டரி முறையே சரியில்லை, இந்த முறையினால் ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்க முடியாது, வசதி செய்ய முடியாது என்று எண்ணக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நாகிரெட்டி அவர்கள்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1969 மார்ச் 14]

ஆந்திர சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்திருக்கிறார். அவர் இங்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். அவருடைய கொள்கை, கோட்பாடுகளிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை யென்றாலும் என்னை காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதற்குச் சான்றாக அதைக் கூறுகிறேன். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இன்னும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றினால்தான் தமிழகத்தில் அமைதியை, புதிய போக்கை ஏற்படுத்த முடியும்.

மதிப்பிற்குரிய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறைந்த பட்சம் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சிறப்பான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த 16, 17 ஆண்டுகளில் யாரும் இத்தகைய கருத்தை வெளியிடவில்லை. இதுவரை பெரிய பண்ணையாக இருந்தால் தான் சிறப்பான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்ற கருத்து இருந்தது. ஆகவே, அதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு புதிய மந்திரி சபை, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். 30 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்று தேவையில்லை. அதிக பட்சம் ஒருவருக்கு 10 ஏக்கருக்குமேல் இருக்கக் கூடாது என்ற முறையில் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். முன்பு கொண்டு வந்த சட்டத்தில் ரயத்துவாரி நிலங்களுக்கு 30 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்ற வரம்பு இருக்கிறது. ஆனால் பப்ளிக் டிரஸ்ட் ஆக்ட் படி உள்ள நிலங்களுக்கு, கோயில் நிலங்களுக்கு வரம்பு கிடையாது. மனிதனுக்கே 10 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் போதும் என்று சொல்லும்போது ஆண்டவனுக்கு எதற்கு ஆயிரம் ஏக்கர்? ஆண்டவனுக்கான காரியங்கள் நடக்க வேண்டுமென்பதில் எதிர்ப்போ மாறுபாடோ கிடையாது. தனி நபர்களுக்கு நஷ்ட நட்ட கொடுப்பது போல் பப்ளிக் டிரஸ்ட் நிலங்களுக்கும் ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்தி விடவேண்டும். புதிய சர்க்கார் இதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கு என்று ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் ஒரு பகுதி இருக்கும். அதற்காக லட்சக் கணக்கான தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் மூலம் பயனுள்ள காரியம் செய்ய முடிகிறதா என்றால் ஊனங்களுக்குத் திருப்தி தரக்கூடிய முறையில் ஒன்றும் செய்ய முடிவதில்லை. கோவை, இராமநாதபுரம், சேலம் போன்ற பகுதிகளில் நிரந்தரமாகப் பஞ்சமாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் தீவிரமான ஒரு கருத்தை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை சம்பீத காலத்தில் கிடையாது. அப்படியானாலும் குடிக்கத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். ஆகவே அங்கு சிறு கைத்தொழில்களைப் பாப்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். மழையில்லாமல், தண்ணீர் அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கக் கூடிய அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு வருமானம் வரும் பயிர்களை யாவது செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். கோவைக்கு பத்து லட்ச ரூபாய், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிற்கு இருபது லட்ச ரூபாய் என்று ஒதுக்கி விடுவதால் மட்டும் நிரந்தரமாக உள்ள பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்குத் தீர்வு காண முடியாது.

நான் சொல்வது வேடிக்கையாக யிருக்கலாம். எல்லோரும் அதைக் கேலி செய்வார்கள். இருந்தாலும் சொல்கிறேன். அதிக மழையில்லா விட்டாலும் முருங்கை மரங்களை அங்கு வைத்து வளர்க்கலாம். ஒரு ஏக்கருக்கு நூறு மரங்கள் வரை வைக்க முடியும். நூறு மரங்கள் வைத்தால் ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் வரும். முருங்கைக் காய், முருங்கைப் பூ, முருங்கைக் கீரை இவற்றில் நல்ல ப்ரோட்டீன் சத்து உள்ளது. நாம் இன்று முருங்கைக் காயை வேகவைத்துத் தான் சாப்பிடுகிறோம். அதைப் பொடியாக்கி உணவுப் பொருளாக ஆக்கி வெளிநாடுகளுக்குக் கூட அதை ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். ஆகவே, மழை இல்லாத இடங்களில் இந்த முருங்கை மரங்களை வைத்து வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் உள்ள வீடு இல்லாதவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உழவனுக்கு நிலம் கொடுப்பது கூட இரண்டாம் பட்சம். ஆனால் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கொடுப்பது இந்த சர்க்காரின் தலையாய கடமையாகும்; இரண்டாயிரம் மைல் நீளம், ஆயிரத்தைநூறு மைல் அகலம் உள்ள பாரத நாடு, துணைக் கண்டம் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். இங்கு குடியிருக்கக் கூட வீடு இல்லை என்ற நிலை பரிதாபத் திற்குரிய நிலையாகும், நாம் வெடிகித் தலை குனியக் கூடிய ஒன்றுமும். ஆகவே இந்த சர்க்கார் வருகிற மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே தமிழ்நாட்டில் வீடு இல்லாத மக்கள் யாரும் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். நாச்சிமுத்து: பாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது, அதை ஆதரித்துப் பேச முகத்தான் நான் என் சில கருத்துக்களைச் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசி உறுப்பினர்கள் பலரும் நல்ல பல கொள்கைகளை அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி நம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை வகுப்பது ஒன்று, அதை அமுலாக்குவது இரண்டாவதாகும். நல்ல கொள்கைகளை வகுத்தாலும், அவற்றை அமுல் நடத்தும்போது அதில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டால் நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக அந்தக் கொள்கைகளை உண்டாக்கினோமோ அந்த நோக்கம் கைகூடாமல் போய் விடுகிறது. அந்த அடிப்படையில் நில்ல சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்னுக்குத் தெரிந்த சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பற்றிச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் உழவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்கள் எல்லாம், அவர்கள் பட்டா சம்பந்தப்பட்டதுதான். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், சின்ன விவசாயிகள் பல கூட்டுப் பட்டாக்களோடு இணைந்திருக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்போது நம் அரசுத் துறையில் விவசாயிகளுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி செய்யும்போது அவர்கள் நிலத்தை அரசுக்கோ அல்லது பொது நிறுவனங்களுக்கோ அடைமானம் வைத்து கடன்கள் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கடன் பெறும்போது நிர்வாக அதிகாரி நிலம் சம்பந்தமாகக் கேட்கக் கூடிய ரிக்கார்ட்களில் தனிப் பட்டாவும் ஒன்றாகும். தனிப் பட்டா கேட்கும்போது, அவர்கள் கர்ணம், தர்சில்தார் அல்லது யாரிடத்தில் இருந்து அந்த நிலத்தை வாங்கினார்களோ அவர்களிடம் சென்று, அவர்கள் சம்பந்தித்து, கையெழுத்து வாங்கிவர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் நாயைக் காட்டிலும் அந்த நேரத்தில் கேவலமாக அலைய வேண்டியிருக்கிறது. எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டு நிர்வாகம் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. நில வருவாய்த் துறைக்கு ஒட்டிய துறை பதிவுத் துறை. பதிவுத் துறைக்கும் வருவாய்த் துறைக்கும் எந்தவிதமான ஒத்துப்போகும் இணைப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு உழவன் தன் நிலத்தை அடைமானம் வைத்து அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் பெற்றிருப்பானேயானால் அந்த உழவன் பதிவகத்திற்குச் சென்று கையெழுத்து இட்டு, ஸ்டாம்பு பேப்பரில் பதிந்து கொடுப்பதில்லையென்றாலும், கடன் பதிவாகும் எட்டுக் கணக்கில் அது வந்து விடுகிறது. அதே உழவன் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் போது அந்தக் கடன் தீர்க்கப் பட்டதாக அது பத்திரப் பதிவகத்தில் குறிக்கப்படுவதில்லை. என் அனுபவத்திலேயே அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படியானால் சின்ன விவசாயிகள் இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பதிவகத்திற்குப் போய் கேட்டால், 1908-ம் ஆண்டு போட்ட சட்டம், இதில் எந்தவிதமான திருத்தமோ அல்லது மாறுதல்களோ வரவில்லை. எங்கள் வேலை அரசாங்கத்திலிருந்து கடன்கள் கொடுப்பதை மட்டும்தான் பதிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது தவிர அந்தக் கடன்களை உழவன் திருப்பி கட்டி விட்டால் அதைத் திரும்பவும் பதிவேட்டில் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு எங்களுக்கு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் தங்

[திரு. என். நாச்சிமுத்து]

[1969 மார்ச் 14]

கள் நிலத்தை அடைமானமோ அல்லது ஒத்தியோ வைக்கும்போது ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் டிஸ்சார்ஜ் சர்ட்டிபிகேட் தாசில்தாரிடமிருந்து வாங்க வேண்டிய ஒரு இக்கட்டான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே உழவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதி செய்யக் கூடிய விதத்தில் ஒரு செயல்முறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசியவர்கள் குடியிருப்புகள் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். ஒட்டன்சத்திரம் ஒரு பெரிய பேளராட்சியாக இருந்தாலும் ஒட்டன்சத்திரம் ஊர் முழுவதும் இன்று ஹைவேலில்தான் குடியிருக்கிறது. குடியிருப்பிற்காக இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்து நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அந்த நிலங்களை விலக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல தடவை விண்ணப்பித்தும் அதற்கான முடிவு எடுக்கப்படாமல் ஒவ்வொரு தடவையும் எவிக்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுப்பது, பின்னர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு நிறுத்தப்படுவது என்ருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குடியிருப்புப் பிரச்சனைக்கு விரைவானதொரு தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசிலவார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கை விளக்க உரையில் நன்செய்த் தீர்வைக்குப் பதிலாக பாசனத் தீர்வை வசூலிப்பதுபற்றி அரசு முனைப்பாக ஆய்ந்து வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏழை விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதோடு வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெரிதும் குறைக்கும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக நம் சர்க்கார் கிட்டத்தட்ட 1,57,00,000 ரூபாய் பல மாவட்டங்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் பல பகுதிகள் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த உரையிலேயே கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினிடம் விண்ணப்பிக்கும்போது வரட்சி துயர் தணிப்பு உதவி மானியமாக செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. விளக்க உரையில், “ஃபாபின் அஃபெக்டட் ஏரியா” என்று அரசு முடிவு எடுத்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம் போகும்போது “ட்ரவுட் ரிஸ்ட்” வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். “ட்ரவுட் ஏரியா” என்றால் அந்தப் பகுதிகளுக்கு நில வரியை வசூல் செய்ய வேண்டும். மேலும் பல சலுகைகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மத்திய சர்க்காரிடம் ஒருமாதிரி சொல்லிவிட்டு மாநில அரசு ஒருமாதிரியாக முடிவு எடுப்பது என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசு இதுபற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து அப்பகுதிகளை வரட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவித்து தனி மானியம் வழங்கவேண்டும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ராதாபுரம் தாலுகாவிற்கு 8½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இந்தத் தொகையைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சிகரமான நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் எப்பொழுது வருகிறது என்பதை இந்த விளக்கவுரையில் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடவில்லை. அரசு, ஒருபடியரசித் திட்டத்தை நாடு முழுவதும் கொண்டுவருவோம், கொண்டுவருவோம் என்று சொல்வது போல் இருக்காமல் நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் இந்தக் கால அளவிற்குள் கொண்டு வருவோம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1969 மார்ச் 14] [திரு நா. செளந்தரபாண்டியன்]

அரசாங்கத் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாகக் கிடக்கின்றன. அவைகளை எப்படி விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்பதில் இந்த அரசாங்கம் முயற்சி யெடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, தரிசு நிலங்கள் எந்த ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் குறித்த காலத்தில் அதில் பயிர் செய்கிறார்களா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். பட்டா வழங்கப்படும் நிலங்களில் குறித்த காலத்திற்குள் பயிர் செய்யாவிட்டால் அரசாங்கம் அவைகளைத் திரும்பப்பெறும் என்று ஒரு உத்தரவை இந்த அரசு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுப் பட்டாவைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலேயும், வெளியிலேயும் பேசப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்துபொழுது என்ன சொன்னார்கள்? இப்பொழுது இந்த அரசு அதைப்பற்றி ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறி விட்டது? இரண்டாண்டு காலமாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது? ஒரு முயற்சியையாவது எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வயது வந்தவர்களுக்கு “முதியோர் பென்ஷன்” கொடுப்பதில் தற்போதைய அரசாங்கம் தீவிரப்படுத்தவில்லை. அதிக கவனம் எடுக்கவில்லை. இது முன்பிருந்த அளவுக்கே இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டும். இதற்குப் பொருளாதார நெருக்கடிகள் குறுக்கிடலாம். ஆனாலும்கூட ஏழைகளுக்கு “ஒல்ட் எஜ் பென்ஷன்” முதியோர்களுக்குக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இந்த அரசு தீவிரமாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஜமாபந்தி முறையை எடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். ஆனால், என்ன காரணங்களைச் சொல்லி அதை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாரக்க வேண்டும். அந்தக் காரணங்களை அரசு நீக்க முடியாதா என்று தீவிரமாகப் பரிசீலித்திருக்க வேண்டும். ஜமாபந்தி முறையை ஒழித்து விட்டால், ஏழை விவசாயிகள் புகார்களைச் சொல்லுவதற்கு என்ன முறையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பது இந்த விளக்கவுரையில் இருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளுடைய கல்வித் தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, பதவி உயர்வையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதற்கு ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? ஏன் உடனடியாகச் செய்யவில்லை? அதிகாரிகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வரும் அடிப்படைச் சம்பளம் போதாது. அதை அதிகப் படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகளை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்களுக்கு இப்பொழுது பிரயாணப்படி, தினப்படி கொடுப்பதில்லை. வட்டதலைநகர், உப வட்டத் தலைநகர்களுக்குப் போய்வருவதற்குப் பிரயாணப்படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பிரயாணப்படி, தினப்படியைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்களைப் பகுதிநேர ஊழியர்களாக ஆக்கலாமா என்ற யோசனை அரசின் கருத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்வாறு செய்வது முற்றிலும் தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதே, பெரும்பாலும் அவர்கள் ஊரில் இருப்பதில்லை. எனவே, அவர்களைப் பகுதிநேர ஊழியர்களாக ஆக்காமல் நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வருவாய்த் துறை வாரியத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை எப்படி மாற்றவேண்டும், எப்படியெப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடவில்லை. வருவாய்த் துறை வாரியம் முன்பு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்தது. அதனால், விரைவில் பணிகளைச் செய்ய முடிந்தது. ஆனால், இப்பொழுது 2½ ஆண்டு, 3 ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட முடிவெடுக்க

[திரு நா. செளந்தரபாண்டியன்]

[1969 மார்ச் 14]

முடியாமல் இருக்கிறது. காரணம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஐ.எ.எஸ். காரர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் கூறுவதை மாற்றுவதற்கு வாரியத் திவுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு வலுவும் இல்லை, தெம்பும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அது செயலற்றுக் கிடக்கிறது. அதன் காரணமாக வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எடுத்துவிடுவது நல்லதுதான். அத்துடன், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் பொறுப்பும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நமது அமைச்சர்கள்கூட ஏதாவது ஒரு இலாகாவைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டிலே முதுகெலும்பு என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அந்த முதுகெலும்பில் ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால், மனிதர்களுக்கே குழப்பம் வந்துவிடுகிறது. அதுபோல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு கட்சி மாட்சி ஏற்பட்டு மாவட்டத்தையே மிகவும் பின்னணிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமையிலிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையில் முக்கியமாக நிலவரி ரத்துப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி ரத்துத் தங்கள் செய்வதானால் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் 1 ஏக்கருக்கு, உயர்ந்தபட்ச நிலங்களில், 20 ரூபாய் அடிப்படையில் தீர்வை என்றிருந்தால், 75, 80 ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அடிப்படையில் தீர்வையான 20 ரூபாயை ரத்து செய்துவிட்டு மீதியுள்ள செல்கள், சரிசாரி, தண்ணீர்த் தீர்வை இருக்கின்றனவே, அவற்றின் மூலம் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் வரும், நான் சொல்வது உயர்ந்த நன்மையைப் பற்றி. அதை வசூலித்துக்கொள்ளலாம். சர்க்காருக்கும் நிலவரியை ரத்து செய்துவிட்டார்கள் என்று நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அதனால் விவசாயிகளுக்குத் நிவாரணம்தான். இன்னொரு காரணம் சொல்ல ஆணைப்படுகிறேன். நிலவரியை ரத்து செய்துவிட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாயை ரத்து செய்துவிட்டு, வாட்டர் செஸ் மூலம் கூடுதலாக வருமானம் வரும் அளவுக்குப் போகலாமா? போன வருஷம்கூட பேசியிருக்கிறேன். கெய்வார் ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனைசெய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதன் மூலம் தண்ணீர்த் தீர்வை ஜாஸ்தியாகிவிட்டால் புன்சைக்கு ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று கட்சிப் பிரசாரம் செய்வதற்கு அதைப் பிரயோஜனமாக வைத்துக்கொண்டு, மறைமுகமாகத் தண்ணீர்த் தீர்வையைப் போட்டுவிடாதீர்கள். அப்படிச் கூடுதலாக எண்ணியிருந்தால் இந்தக் காரியத்தை நீங்கள் செய்யவே வேண்டாம், ரத்து செய்யவும் வேண்டாம், அதைக் கூட்டிக்கொள்ளவும் வேண்டாம். ஆகவே, இதை நீங்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

ரெவின்யூ போர்ட் அபாலிஷனைப் பற்றி இருக்கிறது, இராஜாஜி காலத் திலேயே சொல்லிக்கொண்டிருந்ததுதான், அமலுக்கு வரவில்லை. “ரெட் டேப்பிஸம்” காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, ஒரே வேலையைத் தான் அந்த இலாக்கா நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்று செய்கிறீர்கள். நல்ல காரியம்தான், செய்யுங்கள். அதே நேரத்தில் ஜில்லா சலேக்டர்களின் பொறுப்பு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதனால், ஜில்லாக்களைக் கூடுமான வரையில், இப்பொழுதிருக்கும் தர்மபுரி, கன்னியாகுமரி ஜில்லாக்களைப் போல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் குறைத்து சின்ன ஜில்லாவாக இருந்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த ஜில்லாக்களை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியம்தான். அப்படி ஜில்லாக்களை அமைக்கும்போது, செலவு அனாவசியமாகக் கூடுதலாக ஆகவேண்டாமென்ற அடிப்படையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் போஸ்டுக்களை அபாலிஷ் செய்துவிடலாம். இதற்கு, உங்கள் காலத்திலே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம், நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டம் என்று என்ன வெல்லாமோ எழுதியிருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாக்கா மானியத்திலே பேசுகின்றார்கள். நிலச் சீர்த்திருத்தம் என்றால், நிலத்திலிருக்கின்ற மேடு

1969 மார்ச் 14]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம்]

பள்ளங்களை புல்லோஸர் போட்டு சமப்படுத்தப் போகின்றீர்களா? இந்த நாட்டின் தேசிய வருமானத்திலே 47 சதவீதம் விவசாயத்தின் அடிப்படையிலே இருக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலேயுள்ள கோடிக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு நிலம் ஒரு சின்ன ஆஸ்தி. நீங்கள் அப்படி நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமெல்லாம், ஒட்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே, இந்த நாட்டிலே “அடல்ட் பிரான்சைஸ்” வந்தது லிருந்து, ஜனநாயகம் வந்தவுடனே, இந்த நாட்டிலே சனியன் பிடித்தாகி விட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, “அடல்ட் ப்ரான்சைஸ்” வந்ததிலிருந்து சனியன் பிடித்தாகிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லலாமா? அந்தச் சனியனால்தான் இவர் வந்திருப்பது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : ஸ்டான்டர்ட் நிர்வாகம் இல்லாததால்தான் சட்டசபை தரக்குறைவாகக் போயிருக்கிறது.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The hon. Member is referring to the prestige of the House.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆதிழலம் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் தலைவர். அவர்களும் சேர்ந்து நடத்துவதுதான் இந்தச் சபை. தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று கூறுவது தன்னைத் தானே குறைத்துக் கொள்வதாகும். ஆகவே, அந்தச் சொல்லைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : என்னுடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன். சட்டசபைகளிலும் பார்லிமென்டிலும் திறமையாக வேலை செய்யவில்லை. ஒட்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே கருத்துக்கள் உள்ளன. ஆகவே, அப்படியிருந்தாலும், யாருக்கும் நான் சொல்வது பாதிப்பதாகயிருந்தால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாதிப்பதாகயிருந்தால் என்று சொல்லாமல் அதை உணர்ந்து, திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தரக் குறைவாகப் போயிருக்கிறது என்பது, இந்த மன்றத்தின் மரபையும், பெருமையையும் காப்பாற்றுவதாக ஆகாது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : அப்பொழுதே வாங்கியாகிவிட்டதே. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இது விசித்திரமான நாடு. கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் லேஸ்ட் நிலங்கள் அரசாங்கத்தின் வசமிருக்கின்றன. 18 வருஷங்களாக அரசாட்சி செய்துவந்த காங்கிரஸ்காரர்களோ மற்றவர்களோ இதைக் கவனித்து, ஏழைகளுக்குத் தரிதமாகப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கிறதா? அது இல்லாமல் 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவனிடம் போய் அவன் பெரிய ஐமின்தார் இல்லை, பெரிய மனிதன் இல்லை, பம்பாய், கல்கத்தாவுக்குப் போய் தொழில் செய்து சம்பாதித்தவன் இல்லை, இங்கே உழைத்து சம்பாதித்து நிலம் வாங்கி வைத்திருந்தால் அதிலே கண்ணும் கருத்துமாகயிருந்து, உழுபானுக்கு நிலம் சொந்தம், அது, இது என்று சொல்லி ஏற்பாடு செய்தால், அது இந்த நாட்டிலே யுள்ள நடுத்தர, விவசாயிகள் துன்பப்படவேண்டிய பரிதாபகரமான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தும்.

இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் வைத்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தக் காலத்தில் சட்டம் கொண்டு வந்து, ஏழைகளுக்கு, நடுத்தர வருமானம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, 5 ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்குக் கூட, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், மற்றும் இந்த சட்டங்களிலெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்காமல், “ஆவேரேஜ்ஜாக்” போட்டு கடைசியிலே அவர்கள் 18 வருட அரசாட்சிக்குப் பிறகு கோட்டையை விட்டார்கள். அதை இவர்கள் பிடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவர்களும் பழையபடிதான் செய்கிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக, அவர்கள் “அன்சீடட்” இந்த நாற்காலியை விட்டு வெளியேறினார்களோ, அந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் நீங்கும்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1969 மார்ச் 14]

காரியங்கள் செய்கிறீர்கள். நிலச்சீர்த் திருத்தம் என்றும் என்ன என்னவோ வாதம் பண்ணுகிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் செய்தீர்களானால் கம்யூனிஸ்ட் வாடை சமுதாயம் பூராவும் அடிக்கும், கொஞ்சம் கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் கல்யாணம்-காட்சி என்றால், அவைகளுக்காக அதை விற்பதற்கோ, வாங்குவதற்கோ இல்லாமல் போகும். தமிழ் நாட்டில் உள்ள 4 கோடி ஜனங்களில் 2 கோடி ஜனங்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் விளக்கு தொகுதியிலே அவர்கள் நின்று கொண்டு சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம். கிராமத்திலே உள்ள பகுதிகளுக்கு வந்தால் தெரியும். அதை “சாலஞ்”-சாகச் சொல்லவில்லை. எனக்கு அவர் பேரிலே நிரம்ப மதிப்பு உண்டு. ஏற்கெனவே, சட்டம் போட்டுவிட்டு (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் பேச வேண்டியது இருக்கிறது. “காம்பர்ரெஹென்சிவ், கிம்பர்ரெஹென்சிவ்” என்று சொல்லி, இந்த நாட்டிலே இருக்கும்படியான உழவர்கள் சிறுநில உடைமையாளர்கள் அவர்களுடைய சொத்தினுடைய உரிமையையும் அபகரித்துவிடாதீர்கள் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், இரண்டு, மூன்று நிமிஷம் பேசி விரகிறேன். ரெவின்யூ இலாகா இன்னும் பல நன்மைகள் செய்யலாம். பட்டா செய்வதெல்லாம் நிரம்ப காலமாக “டிலே” ஆகிக்கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது துரிதமாக “அஸைன்மெண்ட்” செய்யப்படுகிறது. அதற்காக ரெவின்யூ இலாகாவை வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது “ஜாயின்ட்” பட்டாக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதை நிலம் உள்ளவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். சில நிலங்களுக்கு எழுத்தே கிடையாது. அதற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்காக ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு, அந்த மாதிரி நல்ல காரியங்களை நீங்கள் ரெவின்யூ இலாகாமூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷனர்கள் மானியம் ஒன்று இருக்கிறது. 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ரூ. 200 சம்பளம். இப்பொழுது பணத்தினுடைய மதிப்பு குறைந்து போயிற்று. அதை எப்படி “கால்குலேஷன்” போடுகிறார்கள் என்பதைப் படிக்கவில்லை, மன்னையிலே ஏறவில்லை. இப்பொழுது சிலபேருக்கு ரூ. 50-ஐ விடக் குறைவாக வரும்போல் இருக்கிறது. அவர்கள் ரூ. 50-ஐ வைத்துக்கொண்டு எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவார்கள்? அவர்கள் ரூ. 1,000 சம்பளம் வாங்கி இருந்தால் ரூ. 200, ரூ. 250 பென்ஷன் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், கணக்கை மாற்றி, குறைந்த பட்சம் ஒருவருக்கு ரூ. 100-வது கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிகளுக்குத் தகுந்தபடி, அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தகுந்தபடி அந்த பென்ஷன் கணக்குகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அது ஒரு “நாச்சரல் ஜஸ்டிஸ்”. அந்த வகையான நீதியைத் தர நீங்கள் நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் இரண்டு மூன்று நிமிஷம் நீங்கள் தந்துதான் தீரவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு மூன்று நிமிஷம் தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு பேசிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : நிறைய பேசவேண்டும். என்னால் முடியவில்லை. அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் கருங்கல் பாசனம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இது அருமையான சந்தர்ப்பம். ரெவின்யூ துறையிலுள்ள அதிகாரிகள் இருக்கும்போது இதை அவசியம் சொல்லவேண்டும். அந்த கருங்கல் பாசனத்தில் 100 வருஷமாக இருபோக சாகுபடி நடக்கிறது. ஆனால் ஒரு போக சாகுபடிக்குத்தான் தீர்வையை ஒழங்காக வாங்குகிறார்கள். இரண்டாவது சாகுபடிக்கு பசலி ஜாஸ்தி என்று சொல்லித் தண்டத் தீர்வை வாங்குவது உண்டு. இந்த 1377 பசலி முதல் அந்த தண்டத் தீர்வை வசூல் செய்யப்படுகிறது. அது இரண்டாம் போக சாகுபடியாகும். ஆகவே, அது நியாயம் அல்ல. இதனாலே அங்கு ஏராளமான தண்ணீர் வீணாகி இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் டபிள் கிராப்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம்]

லாண்ட் என்று ஊர்ஜிதம் செய்து, அந்த தண்டத் தீர்வையை வசூல் பண்ணுவதை ரத்து செய்யவேண்டும். அதை பபின் கிராப் லாண்ட் என்று ஊர்ஜிதம் செய்து, பழைய பசலி என்று தீர்வையை மாத்திரம் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) மேலும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே மணியை அடிக்கிறார்கள். எனக்கும் இளைப்புக் கொஞ்சம் வந்த மாதிரித் தெரிகிறது. (சிரிப்பு) ஆகவே இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு பேசிய திரு. ஆதிழலம் சொன்னதைப்போல் இப்பொழுது நிலத் தீர்வையை எடுத்து விட்டு இரிகேஷன் பேசிஸ்வரில் போடப்போகிறார்கள் என்று குறிப்பிலே இருக்கிறது. அது நிரம்ப எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. கெய்வார் ரிப்போர்ட்டிலே பார்க்கப்போனால் இப்பொழுது இருக்கிற தீர்வையைவிட இரிகேஷன் பேசிஸ்வரில் என்றால் அதுவே எக்கச்சக்கமான தீர்வையை ஒரு விவசாயி தாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்திலே நாம் நில வசாயத்திலே இருக்கக்கூடிய உண்வுதானியங்களுக்கு ஒரு “கண்ட்ரோல் பிரைஸ்” கொடுக்கின்றோம். அதைக் கூட்டவில்லை. அது ஒரு பக்கம் நிலையாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தீர்வையையும் மேலே ஏற்றிக் கொண்டே போனால் அவனுடைய நிலை என்ன ஆவது? சில நேரங்களிலே விவசாயியினுடைய செலவையும் எடுத்துப் பார்த்தால் உழுகின்ற நேரத்திலே மழை பெய்துவிட்டால் ஒவ்வொருவரும் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு விவசாய வேலை செய்வதற்கு ஆத்திரப்படும் நிலையில் ஆட்கள் கிடைக்காத நிலையில் அதிக கூலியையும் விவசாயியே கொடுக்கின்றான். ஆகையினால் இப்பொழுது கெய்வார் ரிப்போர்ட்டிலே பார்க்கும்போது ஏதோ லேசாக நிலத்தீர்வையை எடுத்து விடுவது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும்கூட எக்கச்சக்கமான பளுவை விவசாயி தாங்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறான் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, கெய்வார் ரிப்போர்ட்டைப் பரிசீலித்து, அதை வேண்டாமென்று நிறுத்தி விட்டால்கூட நல்லது. இல்லாவிட்டால் ஒரு சிலிங் வைக்கவேண்டும். 5 எக்கருக்கு மேலே உள்ளவனுக்கு இந்த கெய்வார் ரிப்போர்ட்டை அப்படியே தல்லியலே வையுங்கள். 5 எக்கருக்கு கீழே உள்ளவனுக்கு இந்த கெய்வார் ரிப்போர்ட் பிரகாரம் தீர்வையை விதிப்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்து, அசைன்மெண்ட் டிப்பார்ட்மெண்ட் என்று ஒன்று கண்டிப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டும். பேப்பர்களை போட்டு வைக்க வேண்டுமென்றால் கோட்டையே போதாது. டிப்பார்ட்மெண்ட் டிபுல் ஸ்விங்லே வேலை செய்தால் கூட 2 வருடம், 3 வருடத்திலே இவைகளைத் தீர்க்க முடியாது. அனுபவிக்கிற ஏழைக்கு, விவசாயியாக இருக்கிற அவனுக்கு பி. மெமோ கொடுக்கப்படுகிறது. பி. மெமோ போட்டும், அவனுக்கு நிலம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே சில கிளாஸிபிகேஷனைப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அஸைன்மெண்ட் வருடம்போது கிளாஸிபிகேஷனை மாற்றி, அதற்குப் பிறகுதான் அஸைன்மெண்ட் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சந்திர மண்டலத்திற்குக்கூட 4 டாக்ளிலே ராக்டெட்டிலே போய்விட்டாம். ஆனால் இந்த பேப்பர் நகருவதற்கு 10 வருடம் ஆகிறது. அவன் சாதாரணமாக அஸைன்மெண்ட் பெற்றால், அதற்குச் சாதாரண தீர்வை. இந்த ‘பி’ மெமோ கொடுக்கும்போது தண்டத் தீர்வை போடும்போது, அவனுக்கு நஷ்டம். அதுகூட தாசில்தார் இஷ்டம், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தண்டத் தீர்வை வரும். சில சமயங்களில் 20 மடங்கு கூட வரும். அதற்காக தனி டிப்பார்ட்மெண்ட் போடவில்லை யென்றும் நிரம்பக் கஷ்டம் ஏற்படும். அதிகாரிகள்பேரில் தவறில்லை. அதிகாரிகளைக் கூட்டினாலும் செய்யமுடியவில்லை. சில சமயத்திலே அவசரப்பட்டு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இல்லாத கேள்விகள் எல்லாம் அவர்கள் பேரில் வருகின்றன. இதையெல்லாம் போக்குவதற்குத் தனியாக ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் போட்டாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 மார்ச் 14]

இந்த வரி வசூல் செய்வதற்கு முன்னாலே நகர்ப்புறங்களிலே அதற்கு டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுக்கக்கூடிய ப்ரொவீஜரைக் கொண்டுவர வேண்டும். அது நிரம்ப முக்கியமானது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு என்றைக்குக் கொடுக்கிறோம், எதற்காகக் கொடுக்கிறோம், எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று ஒன்றுமே தெரியாத அளவிலே இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதற்கு முன்னாலே டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்தால் மிக நல்ல விளக்கமாக இருக்கும்.

ஃபாமின் ரிலீஃபை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், மழையே பெய்யாத காய்ந்த பிரதேசம் என்று எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இதற்காக ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த மாவட்டத்தின் ஜனத்தொகை 3 லட்சம். வசூத்துப் பார்த்தால் தலைக்கு ரூ. 13 தான் வரும். நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் என்று கொஞ்சம் பேர்களை நீக்கி விட்டால் கூட, தலைக்கு ரூ. 15 தான் வரும். ரூ. 15 எதற்காகக் கொடுக்கிறோம்? பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைக் கொடுத்து, பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு அதற்கான ஊதியத்தைக் கொடுத்து அவர்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். ஆனால், அது எத்தனை நாட்களுக்கு வரும்? ஒரு ஆளுக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ. 4 கூலி என்றால், 4, 5 நாட்களில் அந்தப் பணம் குளோஸ் ஆகிவிடும். அதற்குப் பிறகு பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மக்கள் எங்கே போய் பட்டினியால் சாவது? ஆகவே, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஒருபக்கம் மேற் கொண்டாலும் கூட, கிராமப் பகுதிகளிலே நியாயவிலைக் கடைகளை கட்டாயம் திறந்து அவர்களுக்கு உணவு தானியங்கள் வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதைத் கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாடுகளுக்குத் தீவனம் இல்லை. மேற்கு ராமனாத புரத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை பக்கத்தில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ரிசர்வ் பாரெஸ்டில் கால்நடைகளைக் கட்டணம் வாங்காமல் மேய்ப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். அது உண்மையிலேயே நல்ல ஏற்பாடாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஃபைர் ஆக்ஸிடிடன் ஏற்பட்டால் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு ரூ. 50, ரூ. 80 என்று உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். இந்தத் தொகையில் வீடுகட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே, ஒன்று செய்ய வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய நகரசபைகளுக்கு, ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்கம் பாதி மானியமாகவும், பாதித் தொகையைக் கடைகளிலும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையிலே கொடுத்து, நல்லவிதமாக அந்த உதவித் தொகையை ரூ. 250 என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட முதியோர் பென்ஷன் கொடுப்பதில் ரொம்பவும் காலதாமதம் ஆகிறது. அதை அப்படியே ஸ்டாடிக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது யாராவது செத்தால்தான் மறுபடியும் புதியதாக ஒருவருக்குப் பென்ஷன் கிடைக்கும். நான் இதுபற்றிக் கேட்கப் போனேன். முதியோர் பென்ஷனுக்கு ஒரு அப்ளிகேஷன் கொடுத்துத் தான். அதற்கு “யாராவது செத்தால் தான் அப்ளிகேஷன் போட்டவருக்கு யோகம் வரும்” என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பாலிவரியை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. யார் சாவார்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை முதியோர் பென்ஷன் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, இதற்கு அதிகப்படியான நிதியைக் கொடுத்து, செண்டிரல் கவர்ன்மெண்டு கொடுக்காவிட்டாலும், நம்முடைய ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டாவது அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, நல்ல முறையில் முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) முடிக்க வேண்டுமா? முடித்து விடுகிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

* திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்ற வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நிதி அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அதிலே பல்வேறு நல்ல அம்சங்களும், நல்ல பல திட்டங்களும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக வறட்சி, வெள்ளம் புயல் போன்ற இயற்கைக் காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் நிதிக்காக சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்கது. இரண்டாவதாக சுமார் 50,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலங்கள் 1968-69-ல் ஒப்படை செய்யப்படும் என்ற ஒரு உறுதியையும் அவர்கள் இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல் வருகிற நேரத்தில் ஜமாபந்தி முறையை அகற்றுவதுதான் சிறந்த முறை என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கது. வருவாய்த்துறை வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எப்படி சீர்திருத்தி அமைப்பது என்று ஆராய்கின்ற இந்த நேரத்தில் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கோ அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கோ அதில் இடம் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படித் தனிப்பட்ட நபர்களோ அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளோ அங்கே இடம் பெற்றால்தான், அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை, மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு எதுவாக இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்தாக கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூன்று அம்சத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்த மூன்று அம்சத் திட்டம் இன்னும் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரிவுப்படுத்தி, பல மாவட்டங்களிலும் அதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமுல் நடத்துவதன் மூலம்தான் மக்களுடைய குறைகள் சீக்கிரம் கவனிக்கப்படும், அல்லல் துடைக்கப்படும்.

என்னுடைய தொகுதியில், குறிப்பாக பள்ளிப்பட்டி, அமரம், பொட்டநேரி, மல்லிக்குந்தம், செல்வடை முதலிய கிராமங்களில் ஏராளமான நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அத்தகைய குறைகளைக் களைந்தெறியவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தை மறநதுவிட்டார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் சேலத்திற்கு எந்த விதமான தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 35 லட்சத்திற்கு மேல் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெ ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 35.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அங்கே கொஞ்சம் கூட பஞ்ச நிவாரணத்திற்குமாகத் தொகை ஒதுக்கப்படாமல் இருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தக்கூடிய விஷயம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தையும் கொஞ்சம் பரிவோடு பார்த்து, அதற்கும் வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கித் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒரு சில குறிப்புகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம அதிகாரிகள் சுமார்

[திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்]

[1969 மார்ச் 14]

56,000 பேர்கள் இந்த நாட்டில் பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தில் குறைந்தது ரூ. 5-வது ஏற்றித்தா வேண்டும். அப்படி ஏற்றித்தருவதன் மூலம் தான் அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்க முடியும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொத்தமாக இந்த ஆண்டில் அவர்களுக்கு ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ ஆபீசிலும், தாலுகா ஆபீசிலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலும் ஒரு “கம்பீனேண்டு புக்” வைக்கவேண்டும் அப்படி ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் ஒரு புக் வைத்தால் தான், மக்கள் அந்த அலுவலகங்களில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைத் தெளிவாக அதிலே எடுத்துக்காட்டி, எழுதிவிட்டுச் செல் வார்கள். இப்படி “கம்பீனேண்டு புக்” ஒன்று வைத்தால் அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்க எதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே எங்கள் கட்சியின் பெயரால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் சிந்தனைக்காக சமர்ப்பிக்கிறேன். முதன் முதலாக இந்த மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமான அறிக்கை மிகவும் அழகாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நமது அமைச்சர் அவர்களின் படம் போடப்பட்டு நல்ல முறையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டறிபொழுது மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதிலே அவர்கள் கோடிட்டுக்காட்டியிருக்கிற பல கொள்கைகளைப் பற்றிய தலைப்பிலும் என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூறுவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

முதன் முதலாக நிலவரியைப்பற்றி ஓரிக கருத்துக்களை இந்த அவையின் சிந்தனைக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன். மொத்த வருவாயில் 1:5 சதவிகிதம் நிலவரி என்று இந்த அறிக்கையிலே எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நிலவரியை ரத்து செய்வதனால், அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை முடமாகிவிடும் என்பதற்கில்லை என்று இந்த அறிக்கையிலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நிலவரியை ரத்து செய்வது சாலச் சிறந்தது அல்லவா, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய தன்மையிலே இது அண்மையதா என்பதை ஆராய வேண்டும். பிற மாநிலங்களில் அதிலும் குறிப்பாக ஒரிலா மாநிலம் என்று நினைக்கிறேன், அங்கே நிலவரியை ரத்து செய்யுமா என்று சொல்லுவதற்கு, அங்கிலும் இந்த நிலவரியை ரத்து செய்வதற்காக எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் துன்பம் அகலுவதற்கு, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு, நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று தேர்தலுக்கு முன்பு எல்லா அரசியல் கட்சியினரும் வாதாடியிருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்கு முன்பே நாம் கூறியபடி இப்பொழுது இந்த அரசாங்கம் நிலவரியை உடனே ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. நம்முடைய போர்டு அங்கத்தினர் திரு. கெய்வார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கையில் பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலவரியை நீக்குவதில் சட்டச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, முழுமையாக அதை எடுத்துவிட இயலாது என்றெல்லாம் ஆட்சேபனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நாம் இன்றைக்கு அப்படிப்படுத்த வேண்டும். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அமைந்த சட்டத்தைச் சொல்லிக் கொண்டும், மக்களுக்காகச் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லுகின்றவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அதிகமாக எழைகள் மீது அன்பு காட்டும் என்று வாதாடிக்கொண்டு இருக்கிற நீங்கள் அதை

வாக்கெடுப்பு

1969 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மாற்ற வேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்காக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு விவசாய வருமான வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அப்பால் இந்த வரியை வசூல் செய்வது நியாயம் இல்லை, தர்மம் இல்லை என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். உடனடியாக அதை எடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசனத் தீர்வை விதிப்பது பற்றி ஆய்ந்து வருகிறது என்கிறார்கள். உண்மையிலேயே வருந்துகிறோம், திருக்கிறோம். இந்த வரியைப் போடுவதால், உற்பத்தி அதிக அளவில் பாதிக்கப்படும். அதோடு அல்லாமல், இந்த வரியைப் போடலாம் என்று காட்டக் கூடிய நிபுணர் யாரானாலும், அப்படிப்பட்ட உபதேசம் போர்டிலிருந்து வந்தால் அதை நாம் அமைச்சரவையில் நன்றாக யோசனை செய்யவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ரசாயன உரங்களுக்கு விதித்த எக்ஸைஸ் வரியை நாம் ஆட்சேபிக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு வரி போடுவதால், பெரும் ஆட்சேபணையைக் கிளப்பி, உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும், நெருக்கடி இருக்கிறது என்கிறோம். அந்த நேரத்தில், பாசனத் தீர்வையை அதிகமாக உயர்த்துவது நியாயம் இல்லை. குறிப்பாக பெரிய திட்டங்களெல்லாம் போட்டு, பெட்டர்மெண்ட் லெவி என்கிற வரியை வசூலித் திருக்கிறோம். அதற்சுப் பிறகும், பாசனத் தீர்வையை வரியாக நிரந்தர மாக்குவது நியாயம் இல்லை. பராமரிப்புக்கு வேண்டும் என்று சொல்லி வாதாடலாம். ஆனாலும் அது நியாயமாக இருக்காது. ஆகவே, பாசனத் தீர்வை போடுவதை அகற்ற வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவையை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சத் துயர் தணிப்பு பற்றி ஒரே கருத்துக்கள் கூறவேண்டும். அதற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சத்துயர்தணிப்புக்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். மாநில அளவில் பார்க்கும் போது, தமிழகத்தில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி, விரைவில் அதிகம் சலுகைகள் பெறவேண்டும். பல மாவட்டங்களிலும் மழை பெய்யாத காரணத்தால், குடிநீர் கூட கிடைக்காத அவஸ்தை இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்றும் ஐயப்படுகிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாடு பூராவும், பல இடங்களிலும் பஞ்சம் நிலவிக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும். எடுத்துத் தெரிவித்து, அதற்கான நிதியை அவர்களிடமிருந்து பெறவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், நல்லதொரு முன்னேற்றத்தை, நிதானமான போக்கைக் காணமுடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரிப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல மாவட்டங்களும் பிற்பட்டு இருக்கின்றன.

இது சம்பந்தமாக, முன்பு இருந்த விதி முறைகளையெல்லாம் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். முன்பு அமைத்த ஃபாமின் கோடை அளவு கோல்கள் வைத்துக்கொண்டு, பஞ்சத்தை நிர்ணயிப்பது என்றால், போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் படி, ஆடு மாடுகள் திவனம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும், குடிநீர் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்கிற பழைய விதி முறைகளை, வெள்ளைக்காரன் காலத்து விதிமுறைகளை வைத்துக்கொண்டால் சரியாக இருக்காது. இதையெல்லாம் புனர்பரிசீலனை செய்து, புதிய முறையில், நடைமுறைக்கு ஏற்ற வகையில் திருத்த வேண்டிக் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். மாவட்ட ரீதியாக என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாகக் கேட்டறிந்து உடனடியாக அறிக்கை விட்டு, புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்க வேண்டும். எப்படி புயல், வெள்ளம் வந்தால் அவசர நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்கிறோமோ அதே போல இதுவும் குறிப்பாக குடிநீர் வழங்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல இடங்களிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. நகரங்களில் கஷ்டம் இருக்கிறது. கிராமங்களில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1969 மார்ச் 14]

நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்கள் சொல்வது நல்லதாக இருக்கும். முன்பெல்லாம் சொல்லுவார்கள்—காகிதப்பூ மணக் காதா, காங்கிரஸ் சமதர்மம் இனிக்காது என்று சொல்லி என்சி நகையாடும் காலம் இருந்தது. தனிச் சமதர்மம் செயல்பட இந்த ஆட்சியாளர்கள் முனைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அது எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கம்ப்யூன்ஸ்ட் அங்கத்தினரும், எஸ்.எல்.பி. அங்கத்தினரும் கூறினார்கள். என்ன முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் ஒரு ஆலோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறது. ப்ளானிங் கமிஷனின் ஆலோசனையின்படி இந்த சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் அன்றிருந்த அரசாங்கம் கொண்டிருந்தது. உச்ச வரம்புச் சட்டம் மிச்ச வரம்புச் சட்டமா என்று கேட்கும் முறையில் இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ப்ளானிங் கமிஷன் தெரிவித்த ஆலோசனை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா? எந்த அடிப்படையில் காங்கிரஸ் உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தது என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : 1961-லே கொண்டு வந்த சட்டத்திலே, நிர்ணயித்து இருக்கிறது. 30 ஏக்கர் என்று திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று ப்ளானிங் கமிஷன் ஆலோசனை தந்திருக்கிறது. அது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இதில் ஒரு காரியம் சொல்ல வேண்டும். நில உடைமை உள்ளவர்கள் தான் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறார்கள். ஆனால், வருவாய் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், ஆலைகள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதுவும், மேய்ச்சல் காடு, கரும்புத் தோட்டம், தென்னந்தோப்பு என்றெல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் திருத்தி அமைக்கப் புகும்போது, அதற்கு என்னென்ன மாறுதல்கள் கொள்கையில் மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும் என்பதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். சமுதாயத்தில், மேம்பட்டவர்கள் இன்னும் மேம்பட்டுக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் ஏற்றத்தாம்பவர்கள் குறையவேண்டும். அந்த வகையில் நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டம் அமையவேண்டும். அதில் சில கருத்துக்களைக் கூற வருகிறேன். சிறு நிலக்கிழார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது புதிதாக ஒரு சட்டம் வருகிறது. குத்தகை உரிமை ஆவண மசோதா இந்த சட்டசபைக்கு வரவிருக்கிறது. மேல் அவையில் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வந்திருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சட்டம் செய்யப் போகிறோம். ஆனால் அப்படிச் சட்டம் செய்யும்போது, வெளியிடங்களில் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். நீங்கள் புதுச் சட்டம் செய்யும்போது, காம்பிரிஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் செய்யும்போது, அந்தச் சட்டத்திலே போதிய பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் சிறு உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள், சிறு அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள். சமுதாயத்தில் அமைதி ஏற்படும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே முன்கூட்டிய கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பது எகனமிக் ஹோஸ்டிங்காக இருக்கும், ஜப்பான் நாட்டில் இருக்கிறது, அப்படியிருந்தால் உற்பத்தி பெருகிறது என்றெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஏக்கர் என்று சொல்லுவது, மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்—இதற்காக என்னைப் பிற்போக்கு வாதி என்றாலும் கூட—“வயபிள் யூனிட்”, “எகனமிக் யூனிட்” ஆக இருக்க

1969 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வேண்டும். அப்படி வைத்திருந்தால்தான் சீராக இருக்கும். ஆதலால் வரும் சட்டத் திருத்தத்தில் இதை நீங்கள் உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக கோள அரசாங்கமானது, மசோதா ஒன்றைப் பிறப்பித் திருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கிறது. நாமும் வருகிற சட்டத்திலே என்னென்ன அம்சங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து ஆலோசனை கேட்பது சிறப்பாக இருக்கும். அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்ற பிரச்சனையில் நுழைய வேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை இப்போதிருக்கிற விதிமுறைப் படியும், சட்டப்படியும் எப்படித் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி நல்ல முறையிலே சிந்தித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்களுக்குப் போதிய பாது காப்பு அளிக்க வேண்டும். நிலமற்றவர்கள், பிறருடைய சொத்திலே போய்ச் குடியமர்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாது காப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சட்டரீதியாகப் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த அவல நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல பெரிய பண்ணைகளிலே குடியமர்ந்திருக்கிறார்கள். பண்ணை உடையா ளர்களுக்கும், குடியமர்ந்திருக்கிறவர்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறுகள் ஏற் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், நாம் சட்டம் செய்கிறபோது, நிலை முறையில் தேவையான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு முறை பற்றியெல்லாம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் அங்கிரஸ் அரசாங்கம் நல்லமுறை யில் சட்டங்களைச் செய்தது. அந்தச் சட்டங்களில் பல கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. 60-40 என்ற விசைத்தை 80-20 என்று ஆக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றி ருக்கிற முறையில் எப்படி அமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் வருகிற சட்டத்தில் போதிய திருத்தங்கள் அளிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பலருக்கும் பலவித மான ஐயப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதைத் தீர்ப்பதற்கு—இவை நல்ல முற்போக்கான கருத்துக்கள் என்று நினைத்தாலும்—கொஞ்சம் கவனமாக வும், ஜாக்கிரதையாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கொள்கை அறிக்கைக் குறிப்பில், “1961-ல் திட்டிய திட்டத்தின் விளைவாக அதிக அளவு நிலம் கிடைக்கவில்லை. 83 ஆயிரம் ஏக்கர் கிடைக்கும் என்று கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 65 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் கிடைத்திருக்கிறது. ஒருசில வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால் எதிர்பார்த்த அளவு கிடைக்கவில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை என்ன முறையிலே செய்யப்போகி ரோம்? இதைப்பற்றி எந்தக் கருத்தாவது அந்தக் குறிப்பில் இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்தோம். ஒருவேளை அந்தச் சட்டமானது பூர்த்தி யாகாத காரணத்தால் அதனுடைய விரிந்த அம்சங்களைப் பற்றி இதில் கூறவில்லையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. முக்கியமான சீர் திருத்தங்கள் வருகிறபோது கொள்கை விளக்கங்களும் அறிக்கையிலே வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இந்த மாதிரியான சட்டம் செய்யும் போது, நிதானமாகவும், யோசித்தும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொது நிர்வாகத்தைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். “மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய பொறுப்பு இன்றையநிலையில் அதி கரித்து வருகிறது. மாவட்டத்தின் விஸ்தீரணமும் அதிகமாக இருக்கிறது” என்ற கருத்து ஆய்வுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய ஜில்லாக்களின் எல்லைகளையெல்லாம் புனராலோசனை செய்து, பெரியதாக இருப்பதை இரண்டாக மாற்ற முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1969 மார்ச் 14]

“புதிய மாவட்டங்களை ஏற்படுத்தும்போது ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும்” என்று முன்பொரு சமயத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டுமானால் பெரிய ஜில்லாக்களையெல்லாம் இரண்டாகப் பிரித்து, சிறிய அளவில் வைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும், சிறந்ததாகவும் இருக்கும். தர்மபுரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் என்று எப்படி தனித் தனியாகப் பிரித்து இருக்கிறோமோ அதேபோல திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் போன்ற பெரிய மாவட்டங்களையும் இரண்டாகப் பிரிப்பது நலமாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், ஆட்சித் தலைவர்கள் சாதாரணமாக ஹெட்க்வார்ட்ஸில் இருந்தால் ஆபீசிலே இருக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் எப்போதும் பங்களாக்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் ஆபீசிலே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பொதுமக்கள் அவரைச் சந்தித்து விண்ணப்பம் கொடுப்பதற்கும், தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்து பரவலாக நிலவித் கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தக் கருத்தை எல்லோரும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து, கலெக்டர் ஆபீசில் இருக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல பகுதிகளில் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து 3 வருடங்களுக்கு மேலேயும் ஒரே இடத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருடங்களுக்கு மேலே ஒரே இடத்தில் இருப்பவர்களை டிரான்ஸ்பர் செய்யவேண்டும். பல்லாண்டுகளாக ஒரே இடத்தில் தொடர்ந்து இருப்பதால் அவர்கள் பல பழக்கங்களில் ஈடுபட சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, மூன்று வருடங்களுக்கொரு முறை அவர்களை டிரான்ஸ்பர் செய்தால் நாட்டிலே நல்லாட்சி நடப்பதற்கு இது சிறப்பாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அமைச்சரவை இதைச் சிந்தித்து பார்க்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிதாக துவங்கப்பட்ட ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய ஜில்லாவில் கோட்டாட்சி அலுவலகம் கட்டுவதற்காக நிலத்தைக் கையகம் செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வருடங்கள் ஆகியும்கூட கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. கலெக்டர் போன்ற உயர்தர அதிகாரிகளுக்குக் கட்டிடம் கிடைப்பதில்லை. கன்னியாகுமரி ஜில்லா மற்ற ஜில்லாக்களைப் போல அல்ல. மற்ற ஜில்லாக்களைவிட இது மாறுபட்டிருக்கிறது. கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நிலைமை நடைமுறையில் வரவில்லை. மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கிற மாதிரி, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை நினைக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த ஜில்லாவில் செய்ய வேண்டிய நியாயமான காரியங்களை உடனே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜமாபந்தியைப் பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஜமாபந்தி முறையை ஒழிப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டியதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஜமாபந்தி பட்டா வழங்குவதற்கும், “டிமான்ட் கலெக்ஷன் அண்டு பேலன்ஸ்” தெரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்பட்டு வந்தது. சிறுநிலக்கிழார்களுக்குப் பட்டா வழங்குவதிலும், கூட்டுப் பட்டாக்களுக்குப் பட்டா வழங்குவதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருந்தன. ஜமாபந்தியை ஒழித்து விட்ட பிறகு நாம் பட்டா வழங்குவதில் உள்ள காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும், இன்னும் போதிய கவனங்களைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஜமாபந்திக்காகும் செலவினங்களையெல்லாம் பற்றிப் புரிந்துகொண்டுதான் பேசுகிறேன். பட்டா வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது. துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகத்தில் இருக்கிற இன்னொரு விஷயம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தியாகிகளுக்கு எல்லாம் பென்ஷன் வழங்க வேண்டும் என்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பலர் மனுக்கள் சமர்ப்ப

1969 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பித்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுக்களை துரிதமாகப் பைசல் செய்ய வேண்டும். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, தகுந்த உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை சீக்கிரமாக மனுதாரருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். ஆங்காங்குள்ள தியாகிகள் தங்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ௬ இடங்களில் நிலம் வழங்கப்பட்ட தியாகிகளிடமிருந்து நிலத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தியாகிகளுக்கு வழங்கிய நிலத்தை மறுபடியும் அவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லாத முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற்றால்தான் மக்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க எதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வருவாய்த் துறை வாரியம். இதை நிறுத்தம் (அபாலிஷ்) செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, வரவேற்கிறேன். “போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ ஈஸ் எ ஓமிட் எவிலிபென்ட்” என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதை அகற்றுவதிலே எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. இதை நீக்கும்பொழுது பல சிக்கல்களும் ஏற்படும். இதை ரத்து செய்வதற்கு முன்பாக பல சட்டங்களையும் திருத்த வேண்டியும். “அப்பீல்”, “ரிஷன்” போன்ற உரிமை ரெவின்யூ போர்டுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் போதிய முறையில் திருத்திவிடால் வருவாய்த் துறை வாரியத்தை நிறுத்தம் செய்வதற்கு வழி இருக்கும். சட்டங்களையெல்லாம் போதிய முறையில் திருத்திய பிறகு வருவாய்த் துறை வாரியத்தை நிறுத்துவதுதான் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்பணியாளர்களைப் பற்றி ஓரிக் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கிராம ஊழியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. “இதில் பாம்பரை பாதியைத் திருக்கக் கூடாது” என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பை அமல் நடத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஏதோ கண்டிக்கப்பட்ட ஒருவரை கிராமப்பணியாளர் பதவியில் நியமனம் செய்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அம்மாதிரியான தவறு ஏற்படக் கூடாது. அம்மாதிரியான தவறு இருந்தால் அதைக் கண்டித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முத்திரைத்தாளைப் பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். முத்திரைத் தாள் இதைத் தில் வருமானம் அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. 1966-67-ல் ரூ. 899.05 லட்சம் வந்திருக்கிறது. 1967-68-ல் ரூ. 1,104.89 லட்சம் வந்திருக்கிறது. 1968-69-ல் ரூ. 1,034.82 லட்சம் வந்திருக்கிறது. 1969-70-ல் ரூ. 1,165.49 லட்சம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு வருமானம் பெருகி வருவதற்குக் காரணம் இது சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தில் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருப்பதுதான் என்று கூறுவார்கள்.

குறிப்பாக, கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ரோடு பக்கத்தில் வீலை அதிகமாக இருக்கும். ரோடு வசதி இல்லாது உள்ளே தள்ளியிருக்கிற பகுதிகளில் வீலை குறைவாகத் தான் இருக்கும். ஆயினும் வீலை அதிகமாக உள்ள ஓரிடத்தின் நிலவரத்தை வைத்துக்கொண்டு குக்கிராமப் பகுதிகளில் உள்வெற்றுக்கும் அந்த வீலை அடிப்படைமீது ஸ்டாம்பு நிர்ணயிப்பது அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதில் இருக்கிற கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க, இதற்கு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடாச்] [1969 மார்ச் 14]

வேண்டிய விதி முறைகளை மாற்றி அமைத்தாகவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்தத் துறையில் இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

பென்ஷன் அளவைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். ஓய்வு ஊதிய விஸ்தரிப்பிலே நாம் முனைந்து இருக்கவண்டும். 1960-ம் ஆண்டிலே என்று நினைக்கிறேன். ஓய்வு ஊதியத்தைப் பற்றிப் பலரும் தங்கள் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கைப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் ஓய்வு ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பது நன்றாக இருக்கும். 50 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கலாமா, அல்லது அதிகமாக நிர்ணயிக்க முடியுமா என்பதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பொதுவாக, ரெவின்யூ இலாக்கா தான் நமக்கெல்லாம் நல்ல பெயரை எடுத்துத் தரவேண்டிய இலாக்கா. இதில் இருக்கிற ஊழல்களைக் களைந்தாக வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

பாசன வரியை வன்மையாகக் கண்டித்து எதிர்க்கிறேன் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல கெய்வார் ரிப்போர்ட் என்ன ஆயிற்று, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள், கோல்ட் ஸ்டோரேஜில் போட்டு விட்டார்களா என்பதை அறிவிக்கவேண்டும். அதில் சில நல்ல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை அமல்படுத்தவதோடு, அதில் வேண்டப்படாத சில பகுதிகள் இருப்பதை அப்படியே தவிர்த்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகிற இந்த வருவாய்த் துறை மானியத் தின் மீது உறுப்பினர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல ஆதரவுடனும் பேசியிருப்பதற்கு நான் முதலில் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போதே மணி 2 ஆகிறது. நேற்று அம்மையார் அவர்களது மானியத்தின் மீது 3½ மணி அளவுக்குப் பேர்னது போல் இன்றைக்குப் போகாது. நான் சீக்கிரமே முடித்துக்கொள்கிறேன் என்பதைப் பேரவைத் தலைவர் மூலம் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய விவாதத்தில் எனக்கு மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதிலே அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற கொள்கையை வலியுறுத்தி ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருப்பதுதான்.

இந்த மானியத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகள் 204 ஆகும். நம்முடைய சட்டசபையின் வரலாற்றிலேயே—நானும் 1962-ல் இருந்து இருக்கிறேன். ஒரு மானியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணைகள் என்பது இந்த மானியத்திற்குத் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ரெவின்யூ மானியம் என்றால் பேச்சுட வரமாட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இந்த மானியத்திற்கு இவ்வளவு அதிகமான வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருப்பதன் மூலம் இதன் முக்கியத்துவத்தையே உறுப்பினர்கள் உயர்த்தியிருப்பதற்காக நன்றி பாராட்டுகிறேன். அவற்றுக்கு எந்த எந்த அளவில் பரிசாரம் தேட முடியுமோ அதைத் தேடுவதற்கு சாத்தியமான எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பொதுவாக, அரசாங்கம் இத்துறையில் இன்றைக்குச் செய்ய நினைத்திருக்கிற சில பல சீர்திருத்தங்களை எல்லோரும் ஆதரித்த தற்கு நன்றி. நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களும் ரெவின்யூ துறையில் தான் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் மாண்புமிகு திரு நல்லசிவம் அவர்கள் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இன்றுபோல இன்றைக்கும் இவ்வளவு திருப்தியோடு பேசியிருப்பார் என்று சொல்ல முடியாது. நம்முடைய முறைகள் மாறியிருக்கின்றன. அடிப்படை நோக்கங்கள் மாறியிருக்கின்றன. சுதந்திரம் பெற்று 20 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னமும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சின்னமாக விளங்குகின்றவைகளை மாற்றாமல் அப்படியே வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, தான் ரெவின்யூத் துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

உதாரணமாக, இந்த ஜமாபந்தி முறை, அப்பாடி, அந்தக் காலத்தில் ஜமாபந்தி என்றால் ஊரில் உள்ள கோழிக்குஞ்சுகள் எல்லாம் காணாமல் போய்விடும். (சிரிப்பு) மத்தியான. நேரம்—சாப்பாடு நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த ஜமாபந்தி முறையை அடியோடு எடுத்துவிடுவது என்கிற கொள்கையை இந்த மாமன்றமும், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரும் வரவேற்று இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆணியேர் போன்றவர்கள். பரம்பரை பாத்யதை கூடாது என்று சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது வேலையில் இருக்கிறவர்கள் யாரும் நீக்கப்பட மாட்டார்கள். பரம்பரை பாத்யதை ஒன்று தான் யோக்கியதை என்று யாரும் வர முடியாது. அதே சமயம் மற்ற தகுதிகளும் உடையவராக இருந்தால் “பிரையாரிட்டி” கொடுக்கலாம் என்று விதி முறையில் ஏற்படுத்த யோசனை இருந்து வருகிறது. குறைந்த பட்சம் எஸ். எஸ். எல். வி படித்தவர் இந்தக் காரியத்திற்கு வரவேண்டும். அந்த ஊரிலேயே சில பல வருஷங்கள் இருந்து விட்டால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக “பிரமோஷன்” கொடுப்பது பற்றி எல்லாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பணியில் இருப்பதாயிரம் முப்பதாயிரத்திற்கும் மேல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சம்பளம் போதாது என்கிற குறையை ஒத்துக்கொள்கிறேன். லேலைப் பளுவும் அதிகமாகி வருகிறது. அதிகரிப்பது தவறுதல்தான் என்று சொல்ல மாட்டேன். நானே ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நிதி இலாக்காவின் சக்தி, மற்றும் வேறு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் குறித்து அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகள் எல்லாம் அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஒரு மாநாட்டிலே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடத்திலே சொன்னேன். இந்த நாட்டை இனிமேல் விவசாயிகள்தான் ஆளப்போகிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் நாட்டை ஆண்ட காலம் போய் விட்டது. சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக்கொண்டார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய உறைவிடம் விவசாயிகளிடத்திலே தான் இருக்கிறது. கவர்னர் ஒரு காலத்தில் இருந்து வந்த கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிலே இன்றைக்குக் கிராம அதிகாரிகளுக்காக கிராம இல்லம் ஒன்று கட்டுவதற்கு நிலம் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படிப்படியாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். “டிஸ்டிரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்” என்ற தலைப்பிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்தை முன் மொழியப் போகிறார்கள். அன்றைக்குத் தொடர்ந்து அதைப் பற்றிப் பேசலாம். புதிய மாவட்டம் வந்திருக்கிறது. இன்னும் புதிய மாவட்டங்கள் வர வேண்டுமென்று திரு. எம். சி. பாலன் அவர்களும்

பிற்பகல்
2-00

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 மார்ச் 14]

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள். நாகர்கோவில் மாவட்டம் ஒரு சிறிய மாவட்டம். ஆனால் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. நான்குனேரி தாலுகாவையும் அவர்களுடைய ஊரையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான்குனேரி, அம்பாசமுத்திரம் இங்கேயெல்லாம் ஐனத்தொகை அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை, அவற்றை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு சேர்த்துவிட்டால், திருநெல்வேலிக்கு அதனுடைய சேமத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் அந்த மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிறது. அதைத் தான் சொல்லும்போது திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய கருத்துப் பற்றியும் திரு. எம். சி. பாலன் அவர்கள் எடுத்து உரைத்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். புதிது புதிதாக, காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு மாறுதல்கள் அமைகின்றன. அவ்வாறு அமைவதில் தவறு இல்லை. முன்னேற்றம் தான் வளர்ச்சிக்கு அறிகுற் றென்றுலும், எடுத்ததற்கெல்லாம் முன்னேற்றம் என்று சொல்வோமே யானால் அது சரியல்ல.

ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு டெபுடி கலெக்டர் போடவேண்டுமென்று ஈரோடு உறுப்பினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். 20 தாலுகாக்கள் வரையிலும் ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு, பிற்போக்குத் தன்மை, பொருளாதாரத் தன்மை இவற்றையெல்லாம் பார்த்து ஒரு கமிட்டியே பரிசீலனை செய்து அறிக்கையை வழங்கியிருக்கிறது. அது வருவாய் வாரியத்திலே பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மைய மாகவும் சிகரமாகவும் இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைவருடைய அடிகமாக வரவேற்பைப்பெற்றது. 'அந்த வாரியத்தை எடுத்து விடுவது பற்றியது தான். இந்த மன்றத்திலே ஒரு தவறான கருத்து வந்து விட்டதோ என்று எனக்குப் பயமாக இருந்தது. அந்த இன்ஸ்டிடியூஷன், அந்த அமைப்பு காலாவதியாகி விடுமே தவிர, ஆற்றல் நிறைந்த மெம்பர்கள் பெரிய அதிகாரிகள் தங்குப்படியான நிலைமையைப் பெற்றிருக்கிறோம். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் முதல் மெம்பராக இருக்கிற திரு. கெய்வார் அவர்கள் அருமையான ஆற்ற லுடன் பல அருமையான, அற்புதமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார் கள். அதே போல திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள்—அங்கே உறுப்பினராக இருந்தவர்கள்—இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. ராயப்பா அவர்கள் கொஞ்சம் துடிதுடிப் பானவர், அவர் விற்பனைவரித் துறை, உணவுத் துறை எல்லாம் பார்த்து துரிதமான காரியங்களைச் செய்தவர்கள். அதே போல திரு. மணி என்று இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த வறட்சி நிலைமை களையெல்லாம் பார்த்து 18 வயது இளைஞர் மாதிரி துடிதுடிப்போடு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. விஸ்வநாதன் அவர் களும் இன்றைக்கு நல்ல முறையிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார் கள். இன்றைக்கு முக்கியமாக மந்திரி சபைக்கு யோசனைகளையும், திட்டங்களையும், நல்ல காரியங்களையும் சொல்லக்கூடிய நிலைமை மக்கள் சபையிலே வந்து விட்டது. இந்தியாவிலேயே நாம் தான் இப் பொழுது இதைச் செய்கிறோம். பிரிட்டிஷ்காரர்களின் மிச்சம் சைச்சம் ஆக இருக்கிற அந்த ஒரு சின்னத்தையும் எடுக்கப்போகிறோம். இந்தப் புரட்சியான காரியத்திற்காக ஏகோபித்த பாராட்டுதலை பெறுவே மென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பெருமையான விஷயத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு குடியானவர்களுக்கு—நிலமற்ற அவர்களுக்கு—தரிசு நிலங்கள் 50 ஆயிரம் ஏக்கர் அலைன்மென்ட் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஜூன் மாதத்தோடு 42,900 ஏக்கர் நிலம் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதத்தின் கணக்கு இன்னும் வர வில்லை. எனவே, எல்லாம் சேர்த்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கிறேன். தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்காக அந்த வருவாய்த் துறையினருக்கும், கலெக்டர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுத் தலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டும் அப்படிக்கொடுப்பதற்கு இன்னும் இலக்கு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. தொடர்ந்து அரசு இதிலே கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம், சுமார் 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் இருக்கிற புறம்போக்கு நிலத்தைப் பார்த்தால் 2 லட்சம், 3 லட்சம் ஏக்கர் கூட இல்லை. அதையும் நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த ஆண்டு 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டிலே 50 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு மொத்தம் 70 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக விதிமுறைகள் தளர்த்தப்பட்டு இருக்கின்றன. தனியாக அதிகாரிகளும் கூட நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். தாம்பரத்திலிருந்து என்னூர் வரையிலே இருக்கிற புறநகர்ப் பகுதிகளில் குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்ட் ஆர்டர், 750 ஸ்குவர் ஃபீட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே இருந்து நகரப் பகுதிகளுக்கு மக்கள் வருகிறார்கள். சட்டப்படி கொடுக்கமுடியாதா என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். தாம்பரம், என்னூர், பல்லாவரம், வில்லிவாக்கம் இந்தப் பகுதிகளிலே ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் வீட்டு மனைகள் அப்படி இருக்கின்றன. அவற்றிலே 35 வீட்டு மனைகள் 'அன்அப்ஜெக்டிவ்' எனக் ரோசுமெண்ட் என்ற ஆட்சேபணைக்குரிய தல்லாதது என்ற நிலையிலே உள்ள வீட்டு மனைகள் இருக்கின்றன. சென்னை நகரத்திலே லட்சக்கணக்கானவர்கள் வாடகை வீடுகளில் தான் இருக்கிறார்கள். புற நகர்ப் பகுதிகளிலே 40 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வீடுகளை அமைக்கக்கூடிய நிலைமையை இந்த அரசு செய்து கொடுக்கும் என்பதையும் நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் தொடர்பாக திரு நல்லசிவம் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள். சொந்த நிலம் இல்லாமல் குடியிருப்பவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களைக் குடியிருப்புச் செய்வதற்கு 'The Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1969, என்ற மசோதா இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்படும் என்பதையும், அதன் மூலம் அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கூட்டுப் பட்டாக்களை எல்லாம் மாற்றியமைப்பதற்கு ஆன வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம ஊழியர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வெட்டியான், தலையாரி போன்றவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்களே என்றார்கள். அவர்களுக்கு எப்படி மாற்று வேலை கொடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் தீவிரமான பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கொடுத்து வேலையில் அமர்த்துவது என்பதிலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்தும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கோயில் நிலங்களிலே கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து விவசாயம் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அதற்கான விதி முறைகள் இருக்கின்றன.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 14]

'The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 provides for regulating the administration either by personal cultivation or by lease of agricultural lands held by public trusts and for regulating the relations of public trusts and their cultivating tenants in this State. This Act also provides for any 10 or more cultivating tenants under any public trust to form a joint tenancy co-operative farming society and get it registered by the Registrar of Co-operative Societies. When such a society is formed, all the lands held by a member of the society shall stand transferred with effect from the date of the registration to the society which shall therefrom hold such land and use it for agricultural purposes.'

பத்து பேர் சேர்ந்துகொண்டு சங்கமாக அமைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம் என்ற விதி ஏற்கனவே இருக்கிறது.

தீ விபத்து பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்னாலே குடிசைகள் பற்றிக் கொண்டால் 30 ரூபாயும், துணிமணிகளுக்காக 10 ரூபாயும் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது 60 ரூபாயும், துணி மணிகளுக்காக 20 ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 80 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் முடிவு எடுத்தார்கள். தீ விபத்து நிவாரண நிதி என்று 30 லட்சரூபாய்க்கு மேல் திரட்டப்பட்டு, தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

கன்னியாகுமரியில் ரயத்துவாடி சம்பந்தமாக சில வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. செங்கோட்டை தாலுகாவில் 47 சதுர மைல் முடிந்து விட்டது. 153 சதுர மைல் தோவாவை, அகஸ்தீஸ்வரம் ஆகிய பகுதிகளில் 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் முடித்து விடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 275 சதுர மைல்கள் கலுளம், விளவங்கோடு ஆகிய பகுதிகளில் அடுத்த ஆண்டுக்குள் முடிந்தவிடும். அதற்காகத் தனி அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரியம் தொடர்ந்து நடக்கும் என்று நாடாங்கோயில் உறுப்பினர் திரு. பாலன் அவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கெய்வார் ரிப்போர்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல முறை விளக்கி இருக்கிறேன். நஞ்சை நில வரியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல. புஞ்சை நில வரியே அதனுடைய முதல் கட்டமாகத்தான் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிலத் தீர்வை, நீர்த் தீர்வை இரண்டும் பின்னியிருக்கிறது. சில இடங்களில் வாட்டர் செல் அதிகமாக இருக்கிறது. பேசிக் டாக்ஸ் குறைவாக இருக்கிறது. பேசிக் டாக்ஸை எடுத்துவிட்டால் பட்டுக்கோட்டைக்கும், கும்பகோணத்திற்கும் ஒரே மாதிரியாக வரி இருக்கும். ஆகவே, இதை ரேஷனலைஸ் செய்த பிறகு அந்த வரியை எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அவர்கள் காலத்திலே அதை நிறைவேற்றாவிட்டாலும் நாங்கள் அதை நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

புஞ்சை வரியையே ஏன் எடுத்தீர்கள் என்று அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சியே வருமோ என்ற நிலையில் இந்த வரி சிறிய வரிதான் என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. இரண்டு கோடி ஏக்கர் நிலத்தில்தான் ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு குறிப்பாக இன்று நில வரி இல்லை. நஞ்சை நிலங்களுக்குக்கூட சில இடங்களில் நிலவரி இல்லை என்றதான் கூறுவேன். எப்படி என்றால், பவானித் திட்டம், வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டம், அமராவதி அணைக்கட்டுத் திட்டம், மணிமுத்தாறுத் திட்டம் போன்ற பகுதிகளில்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எல்லாம் அடங்கலைப் பார்த்தால் புஞ்சை என்றுதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூட பேசிக் டாக்ஸ் வசூலிக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே தீவிரமான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விரிவான நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதற்கான பணிகள் இப்போதே ஆரம்பமாகிவிட்டன. “ரெக்கார்ட் ஆப் டெனன்சி ஆக்ட்” இந்த மன்றத்திலே வந்திருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து காம்பர் ஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வரப்படும். இங்கு வாரத்தைப் பற்றி, ஃபேர் ரென்பற்றி, டெனன்சி ரைட் பற்றி, விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பதுபற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம், வரக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் வழி செய்யப்படும். அதைப்பற்றி தற்போது விளக்கமாகப் பேசுவது பொது நன்மைக்கு உகந்ததாக இருக்காது. உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளின் அடிமை விலங்கை உடைத்து, தமிழகத்தை வளமான நாடாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்கு முன்னோடியாக, வரக்கூடிய விவசாயச் சட்டம் அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஐ.என்.ஏ. பென்ஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். சுபாஷ் சந்திரபோசின் படையிலே, தேசியப் போராட்டத்திலே, சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு மனுக்களை அனுப்பும் தேதி 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி என்று இருந்தது. அந்தத் தேதியை மாற்ற வேண்டுமென்று திரு. செளடி சந்திரபாரதி அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். அதை மாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் காலத்தை 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை நீட்டிப்பதற்கான உத்தரவை ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னால்தான் வழங்கி நிறுத்தி எப்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

கடன்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கடன் கொடுப்பதில் இருக்கும் விதிமுறைகளைப் பற்றி முக்கியமான ஒன்றை மட்டும் என்னுடைய உரையிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கருதியிருந்தேன். ஏழை எளியவர்களுக்கும், சமூகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் உதவும் வகையில் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் கொடுக்கும் கடன் தொகையின் மொத்தம் 36 கோடியே 39 லட்சம் ரூபாயாகும். இதிலே மின்சார வாரியத்திற்கு மட்டும் 15 கோடியே 16 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது.

சென்னை மாநகராட்சிக்குக் குடிநீர் செலவிற்காக 95 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறது. லீட்டு வசதி வாரியத்திற்காக 4 கோடி 83 லட்சம் ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறோம். ஏழைகளுக்காகவும், சாதாரண வருவாய் உள்ள மக்களுக்காகவும்தான் இவையெல்லாம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நான் தரப்போகும் புள்ளி விவரங்கள் நிரூபிக்கும். சேரிகள் சீரமைப்பிற்காக 37½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. லோ இன்கம் குரூப் ஹௌஸிங்க்காக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து பள்ளாட்களாக அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க 1 கோடி 60 லட்சம் ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரெண்டல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமிற்காக 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையின் அவசரத்தன்மையை முன்னிட்டு 1 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இதில் 39 லட்சம் ரூபாய் குடிதண்ணீருக்காகச் செலவிட கடன்கள் வழங்கியிருக்கிறோம். இவற்றை இந்த மாமன்றம் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 14]

என்ஜினியரிங் கல்லூரிகள், மெடிக்கல் கல்லூரிகள், அக்கிரிக்கல்சர்வ் கல்லூரிகள், வெட்பரினரி கல்லூரிகள், இவற்றில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கடனாக ஸ்காலர்ஷிப்ஸ் கொடுப்பதற்காக 14 லட்சம் ரூபாயும், நாஷனல் லோன் ஸ்காலர்ஷிப்ஸ்க்காக 43 லட்சம் ரூபாயும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்க ஊழியர்களின்பால் இந்த அரசுக்குள்ள சிரத்தை யைப் பற்றி இந்த மன்றம் அறியும். வீடுகள் கட்டுவதற்காக 50 லட்சம் ரூபாயும், வாகனங்களுக்காக 25 லட்சம் ரூபாயும், கைத்தறி ஆடைகளுக்காக 40 லட்சம் ரூபாயும், கல்யாண முன் செலவிற்காக 10 லட்சம் ரூபாயும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கடனாக வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற்கும் மேலாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இந்த ஆண்டு 14 கோடி ரூபாயிலிருந்து 18 கோடி ரூபாய் வரையில் லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க்ஸ் மூலமாக கடன்கள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக 4.6 கோடி ரூபாய் அரசாங்கம் டிபென்சேர்ஸ் மூலம் லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க்ஸ்க்கு உறுதியீட்டுப் பத்திரங்கள் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பல இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக, குறிப்பாக தர்மபுரி மாவட்டம் கிருஷ்ணகிரி பகுதி, மதுரை, சங்கரன்கோயில், புள்ளம்பாடி, சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் போன்ற இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக அக்கிரிக்கல்சர்வ் ரீ ஃபைனான்ஸிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகப் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மூன்று கோடி ரூபாய் கடனாகப் பெற முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

உணவு உற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டு குடியானவர்களுக்கு ரசாயன உரம் வழங்க மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் காணோம். அந்தத் துறையில் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ளக் கடன் அளிக்கும் வகையில் 20 லட்சம் ரூபாய், பால் உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 23 லட்சம் ரூபாய் என்று இந்த அளவில் கடன் அளிப்பதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் தொழில் வளத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன்களே அல்லாத தனிப்பட்ட சில பேர்களை இன்னும் வளம் உடையவர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப் படுவதல்ல. சமீபம் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும் அம்சத்தில் இந்தக் கடன்கள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன.

இறுதியாக, பஞ்ச வறட்சி பற்றியும், உணவு விலை பற்றியும், இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நான் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். மாவட்ட கலெக்டர்கள், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், அது சம்பந்தமான ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் இவர்களோடு பணிபுரியும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன்.

உணவுத் துறை என்பது பொதுவாகவே ஒரு சங்கடத்தைக் கொடுக்கும் இலாகா. அந்த இலாகாவில் என்னோடு ஒத்துழைத்த கலெக்டர்கள், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், மற்றும் அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள, இந்த மானியத்தின்போது அந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள, நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்ற பிறகு 15 லட்சம் டன் தமிழ் நாட்டில் கொள்முதல் செய்வதற்கு அவர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 15 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப் பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்தப் புதிய அரசு வந்த பிறகு கிட்டத்தட்ட ஒன்றே முக்கால் கோடி மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். செனை, கோவை மட்டுமல்லாமல் மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணக் கணக்கில் பார்த்தால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஏறக்குறைய 140, 150 கோடி ரூபாய் அளவில் தானியம் விலைக்கு வாங்கப் பட்டு விற்கும் ஒரு பொறுப்பில் ஈடுபட்டிருந்தோம். இதற்காக கலெக்டர்கள், மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அனைவரும் நல்ல ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். 140, 150 கோடி ரூபாயில் அளவில் 15 லட்சம் டன் உணவு தானியம் வாங்கி விநியோகம் செய்ய அவர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக கலெக்டர்கள், மாவட்ட அதிகாரிகள், மூன்று நான்கு பேர்கள் காரியதரிசிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லோருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படித் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம், 15 லட்சம் டன் கொள்முதல்செய்து விநியோகித்தது போக, இப்போது ஒரு பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தைரியமாக, மார்க்கெட் நிமிர்த்திக்கொண்டு, எவ்வளவு கேட்கிறார்கள் என்று கேட்குமார்களா, இன்று வெளியிலிருந்து வாங்கக் கூடியநிலையில். முற்றிலும் மாறான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை இந்த மன்றம் கொஞ்சம் பரிஷுடன் எடுத்துக்கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசைக் கேட்கும்போது அதை வற்புறுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் பஞ்சத்திற்காக 1 கோடி 57 லட்சம் ரூபாய்-கடனாக அல்ல-மானியமாகக் கேட்பது நியாயந்தரன் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக அவர்களுக்கு என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையாரும், மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும் இங்கு வரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. ஒரு நிபுணர் குழு வர இருக்கிறது. நம் குரல் அங்கு எட்டுகிறது. ஒரே ஒரு குரலாக இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாருக்கும் சோறு போடவில்லை என்று சொல்லவில்லை. இன்றும் நிலை நன்குதரான் இருக்கிறது. ஆபத்து என்று கருதிவிடாதீர்கள். இந்த மாநிலத்தில் மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு நாம் நெல்லின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இன்று இரண்டு லட்சம் டன் களஞ்சியத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்று இவையெல்லாம் இருந்தம்கூட, இன்றைய வறட்சி நிலையில் நாம் ரொம்பவும் எல்லோருடைய அனுதாபத்தையும் பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த மானியத்தில் நல்ல யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல துவக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, நல்ல வகையிலே மேன்மைப்படுத்துவதற்கு உதவிகரமாக உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைக் கூறியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அவை எல்லாவற்றையும் அமல்படுத்த விரைவாகவும், துரிதமாகவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கூறி, வெட்டுப்பிரேரணைகளை வற்புறுத்தாமல், இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும், மற்றக் கட்சியினுடைய தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல்
2-30.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால் ஒரு விஷயத்தை விட்டுவிட்டார்கள். தியாகிகள் பென்ஷனை சீக்கிரமாக, துரிதமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே கொடுக்கப்படுமென்று வரையறைப்படுத்தி, சீக்கிரம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தியாகிகள் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டாமென்று கருதினேன். தியாகிகளுக்கு இப்படியிப்படியே கொடுத்துக் கொண்டிராமல் காலவரம்பு வேண்டாமா என்று அரசாங்கத்தை அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாமும் தியாகிகள்தானே என்ற எண்ணம் எங்களுக்கிருந்தாலும், அவர்களியும் பரிவு வுணர்ச்சி இருக்கிறது. புதிய புதிய தியாகிகள், திடீர்த் தியாகிகளெல்லாம் முளைத்துவிடுகிறார்கள். போலி ரேஷன் கார்டுகள் எப்படிக்கிளம்புகின்றனவோ அவற்றைப்போல், புதிய தியாகிகள், வருகிறார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 14]

காங்கிரஸில் இல்லாதவர்கள் திடீர் திடீரென்று காங்கிரஸுக்கு வருவதைப் போல வருகிறார்கள். 31-12-1968-க்கு மேல் நீடிக்கக்கூடாது என்றிருந்தது. அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் அவர்கள், நீடிக்காதீர்கள் என்று ரொம்பக் கண்டித்துக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் யோசனை செய்வதிலே பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கையைப் பரிவாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்பிய காரணத்தால், காலாவதியானதை 31-12-1969 வரையிலும் விண்ணப்பம் போடலாம் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 31-12-1969-க்குள் நியாயமானவர்கள் போட்டுக்கொள்ளலாம். யார் நியாயமானவர்களோ, விதிமுறைகளின்படி இருக்கிறார்களோ அவர்கள் சம்பந்தமாக விரைவாக முடிவெடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏற்கனவே போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயம் என்னவாயிற்று? திடீர்த் தியாகிகளுக்குத் தயவுசெய்து கொடுக்க வேண்டாம், இப்பொழுது வந்தவர்கள். நான் முன்பு போட்டவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த தியாகிகள் உதவித் தொகைக்கு ஏற்கனவேயிருந்த அரசு சில நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறது. அந்த நிபந்தனைகள் மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் 31-12-1968-உடன் அதற்கான காலவரையறை முடிக்கிறது. அதற்குள்ளாக விண்ணப்பங்களை அனுப்ப வேண்டுமென்றும் ஏற்கனவேயிருந்த அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. அப்படி விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளில் மிக முக்கியமானது, அந்தத் தியாகிகள், உதவிகோரும் அந்தத் தியாகிகள், மூன்றுமாத காலம் சிறையிருந்திருக்க வேண்டுமென்றும், ஜெயில் ரெக்கார்டு கட்டாயம் காட்டப்பட வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. வந்த விண்ணப்பங்களில், பல்வேறு விண்ணப்பங்களில் அப்படிப்பட்ட தகுதி அவர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தினாலும், ஜெயில் ரெக்கார்டு காட்டப்படாத காரணத்தினாலும் அவை தள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேறல்ல. இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை, இன்னும் சில தியாகிகள் மனுச் செய்யத் தவறி வந்திருக்கிறார்கள். தியாகிகள் என்றால், நிதியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்களும் தியாகிகள் என்று, அதைத் தியாகம் செய்துவிட்டு, அந்த உதவித்தொகைப் பொருளைத் தியாகம் செய்துவிட்டு, உங்களுக்குப் பொருள் கிடைப்பதற்கு, உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வழிவகை செய்யும் எண்ணத்தில், இந்திய நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்ற சிந்தனையோடு இன்னும் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு அது நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு கட்சிக்கு என்று அல்ல, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாயிருந்தாலும் சதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : With regard to pensioners, we have given cut motions. Neither in his original speech nor in his reply has the Hon. Minister touched upon that subject. Will the Government reconsider their attitude towards pensioners and give some sort of assurance in this appropriate time?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பென்ஷன் கொடுப்பதிலே சில காலதாமதம் ஏற்படலாம். அதையெல்லாம் கலெக்டர்கள் மட்டத்திலே பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொன்று, பெரிய பிரச்சினைபற்றியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய கட்சிக்கும் இதில் இருக்கிற பரிவு உணர்ச்சியும், அனுதாபமும் அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு. ஆனால், அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையத்திற்குள்ளே நின்று நிதி ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, மனம்

1969 மார்ச் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இல்லாததால் அல்ல, மார்க்கமில்லாததால்தான். (குறுக்கீடு) அங்கே உட்கார்ந்திருக்கும்போது இருக்கும் மனம், இங்கே வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு மக்கள் வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை. அதனால், அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்வதாக யாரும் எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. கண்டிப்பாக அரசாங்கம் பரிவு வுணர்ச்சியோடு இருக்கும் என்பதைமட்டும் இந்த இடத்திலேயிருந்து சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தியாகி என்று மனுப்போட்டிருக்கிறார்களா? ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஜெயிலுக்கும் போகவில்லை, மனுவும் போடவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும். கோரிக்கை எண் 1-க்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாறிமுத்து, திரு. ஆ. கு. சுடபையா, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திருமதி கே.பி. ஜானகியம்மாள் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 1.—நிலவரித்தறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,77,36,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து கோரிக்கை எண் 4. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண்—4. முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,01,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கோரிக்கை எண் 31. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. எம். பூபதி அவர்களும், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களும் தங்களுடைய இருப்பிடங்களில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 14]

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண்—31. பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 87,44,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கோரிக்கை எண் 32. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களும், திரு. பி. வேலுசாமி அவர்களும் தங்களுடைய இருப்பிடங்களில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 32—ஒய்வுதிபங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,57,84,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கோரிக்கை எண் 36. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண்—36. ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,66,07,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கோரிக்கை எண் 37. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களும், திரு. எம். பூபதி அவர்களும் தங்களுடைய இருப்பிடங்களில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண்—37. ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,10,50,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோரிக்கை எண் 45-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

கோரிக்கை எண் 45-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் இருக்கையிலில்லையாதலால் அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாகக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,20,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோரிக்கை எண் 47-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் இருக்கையிலில்லையாதலால் அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

கோரிக்கை எண் 47-க்கு திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. சோ. அழகர் சாமி ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசுவழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 36,39,13,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று பேரவை நாளை காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

மின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

பிற்பகல்
2-41.

A. Statutory Rules and Orders.

‘Nil’

B. Reports, Notifications and other papers.

*82. The Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968) as passed by the Legislative Assembly on the 28th February 1969 with Annexure containing the amendments made by the Legislative Council on the 3rd March 1969.